

Derfor repræsenterer »LaRouchePAC« ikke længere LaRouches politik. Pressemeddelelse af Helga Zepp-LaRouche

24. februar 2021 (EIRNS)– Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international leder af Schiller Institutet og enke efter den kendte amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche, bekendtgjorde i dag, at hun, gennem sine advokater, har sendt et brev til Lyndon LaRouche Political Action Committee (LPAC) og komiteens kasserer Barbara Boyd, hvori hun kræver, at de »omgående ophører med og afholder sig fra, både nu og i fremtiden«, at »gøre brug af LaRouches navn, billede og andre potentielt forvirrende og lignende begreber«. Brevet erklærer, at en sådan brug »sandsynligvis vil skabe forvirring blandt forbrugere, eftersom de kan blive forledt til at tro, at du [Boyd] (som person), LPAC og/eller de varer eller tjenester, som udbydes, i et eller andet omfang, er forbundet med, på licens fra, eller godkendt af vores klient [Helga Zepp-LaRouche]«. Blandt de påkrævede ændringer er, at Boyd og LPAC »omgående tager alle nødvendige skridt til at ændre navnet på jeres politiske aktionskomité, og navnene på enhver tilhørende enhed, til et, der ikke indeholder udtrykket »Lyndon« »LaRouche« eller noget forbundet med eller afledt deraf, og indvilliger i at afstå fra at bruge rettighedskrænkende udtryk nu og i fremtiden på nogen hjemmeside, firma-e-mails, brevhoveder, reklamer, eller andet marketingsmateriale eller korrespondance.«

For at belyse baggrunden for dette tiltag og sætte det i en konkret sammenhæng, fremsatte Fru Zepp-LaRouche følgende erklæring:

»Det, der siden 2004 har været den officielle hjemmeside for den politiske aktionskomité, der blev grundlagt af min afdøde mand Lyndon LaRouche, Lyndon LaRouche Political Action Committee (LPAC), har fået sit indhold overtaget af en gruppe individer forbundet med Barbara Boyd, aktionskomiteens kasserer, og sat i en retning, jeg betragter som værende i direkte modsætning til kernen i den politik, min mand stod for. Mens min mand stadig var i live, var han ansvarlig for den overordnede politiske retning for aktionskomiteen. Men efter hans død i februar 2019, har Fru Boyd og hendes samarbejdspartnere uden mit samtykke overtaget indholdet af hjemmesiden og aktionskomiteens aktiviteter som helhed og bevæget sig i en retning, som efter min mening misrepræsenterer både mine og Hr. LaRouches holdninger.

»Mine gentagne krav om, at aktionskomiteen skulle følge LaRouche-bevægelsens politik og ikke sætte LaRouches navn i forbindelse med politiske holdninger, der var og er i direkte modstrid med vores egne standpunkter, og som tog sin begyndelse i aktionskomiteen umiddelbart efter LaRouches død, blev afvist op til det punkt, hvor Fru Boyd og en gruppe af individer, der delte hendes holdninger, fremlagde et dokument i november 2020, hvori de proklamerede deres »uigenkaldelige« uafhængighed af lederskabet i LaRouche-bevægelsen, mig selv inklusive, der blev grundlagt af min mand for over 50 år siden.

»Mens de lovpriste visse af Lyndon LaRouches ideer, og fremviste videofilm med ham, så afveg aktionskomiteens politiske holdninger i stigende grad fra LaRouche-bevægelsens og min afdøde mands politik, eksempelvis ved at udelukke enhver substantiel vurdering af den internationale strategiske situation, for i stedet, næsten udelukkende, at fokusere på amerikansk indenrigspolitik, og frem for alt på emner, der var på linje med Donald Trumps politik. De undlod i stigende grad at publicere artikler og videoer, som var kritiske over for Trump, så som hans lovprisning af den finansielle boble på

Wall Street og hans Kina-kritiske politik, der kom til at dominere hans præsidentskab. Her er et eksempel.:

»I en video der blev lagt ud den 26. januar 2021 på LPAC's hjemmeside med overskriften »Få kampagnen for en rigsretssag til at give bagslag, byg en bevægelse for at redde republikken« udtalte Barbara Boyd: »Hvis man har den holdning, at mennesker er dyr, og at man kan have et socialt belønningssystem, og det er faktisk, hvad vi er ved at etablere herhjemme med "Cancel Culture"-bevægelsen – altså, hvis man opfører sig på en bestemt måde, så får man social kredit for at gøre x, y, z, og w; men hvis du er ondskabsfuld eller kommer med dumme kommentarer, eller træder ved siden af, så får man negativ kredit. Det er det, de gør i Kina. Det er, hvad man gør i ethvert totalitært samfund«.

»Disse holdninger reflekterer alene Fru Boyds meninger, hverken LaRouches eller LaRouche-bevægelsens. Jeg er totalt uenig med en sådan karakteristik af Kina, og Lyndon LaRouche udtrykte gentagne gange gennem hele sit liv synspunkter i diametral modsætning til en sådan karakteristik.

»I takt med den voksende misrepræsentation af LaRouches politiske standpunkter, følte jeg og et stort flertal af medlemmerne i LaRouche-bevægelsen, både i USA og internationalt, at vi ikke havde andet valg end at støtte dannelsen af en ny organisation og en tilhørende hjemmeside: »The LaRouche Organization« (TL0), som blev grundlagt i december 2020, for at sikre, at LaRouches navn og ansigt kun forbindes med hans virkelige politik og holdninger. Klik her: [The LaRouche Organizations homepage](#) Forskellen mellem TL0 og aktionskomiteen ses tydeligt ved f.eks. at sammenligne de intentioner, der kommer udtryk i den grundlæggende udtalelse »Hvem vi er«, som siger:

»»Det eneste formål med The LaRouche Organization (TL0) er at sprede Lyndon LaRouches idéer og kendskabet til hans livsværk, hans metode til analytisk og videnskabelig tænkning, med den

hensigt at realisere de løsninger på de mange kriser, menneskeheden nu står over for, som han fremlagde.«

»Sæt dette op imod de »marchordrer«, der blev lagt op på aktionskomiteens hjemmeside den 14. februar under overskriften »Din rolle i »Ny Politik««: »Kæmp for det Republikanske Parti; tving forræderne og »de svage« ud, og før det tilbage til Abraham Lincolns tradition.«

»Fru Boyd og hendes samarbejdspartnere lancerede et nyt design for aktionskomiteens hjemmeside i februar 2021, som bemærkelsesværdigt udelader to sider eller emner, der tidligere var der:

»For det første den utroligt rige dokumentation af de 40 års organiseringsaktiviteter som Lyndon LaRouche og hans internationale samarbejdspartnere var involveret i på tværs af fem af planetens kontinenter. Hvad enten det var intetion eller ej, så mener jeg, at man, ved at fjerne den historie, giver det falske indtryk, at Hr. LaRouche kun bekymrede sig om, hvad der foregik i USA. Det går imod hans passionerede engagement for menneskeheden som helhed.

»For det andet, så fjerner aktionskomiteens nye hjemmeside også den rolle Hr. LaRouche og hans internationale bevægelse har spillet i skabelsen af det nye paradigme omkring Den Nye Silkevej. LaRouche begyndte allerede i 1970'erne at skrive adskillige økonomiske programmer for Afrika, Asien, Latinamerika og Europa, og brugte en god del af sit liv på at arbejde og føre kampagne både i og for udviklingen af disse lande.

»Fru Boyd og hendes samarbejdspartnere har enhver ret til at etablere en politisk aktionskomité, der udtrykker Fru Boyds holdninger; men jeg mener, at de gør afdøde Lyndon LaRouche en stor uret ved at misrepræsentere hans holdninger – både gennem det, der bringes og det, der udelades – samt ved at forbinde hans navn med deres egne bestræbelser. Af alle disse årsager

har vi entreret juridisk bistand for at stoppe aktionskomiteens brug af Lyndon LaRouches navn og ansigt, og for at bevare hans enorme arbejdes integritet.«

Læs LaRouche-organisationens grundlæggende dokument her: LaRouche-organisationen er grundlagt

For yderlig information:

I USA: press@laroucheorganization.com eller +1-551-209-3978

I Danmark: 53 57 00 51, si@schillerinstitut.dk

Klik her: [The LaRouche Organizations homepage](#)

NYHEDSORIENTERING JANUAR 2021:

Rigsdagsbrand i USA // Stop finansverdens grønne New Deal

Download (PDF, Unknown)

Haste appel til præsident Biden:

Tiden er inde til afgørende handling for at imødegå truslen om folkemorderisk affolkning i Afrika

På engelsk:

Jan. 31 (EIRNS)—I am Ramasimong Phillip Tsokolibane, the leader of the LaRouche movement in South Africa.

I lend my support to warnings delivered by our President, Cyril Ramaphosa, of the need for urgent action to get vaccines to Africa, and to nations elsewhere in the South, to fight the deadly COVID-19 virus. He delivered his warnings and demands to the world's nations in his Special Address at the virtual Davos Conference of the World Economic Forum (see video excerpt here.).

As quoted by the South African daily, *Business Day*, President Ramaphosa warned on Jan. 26, "We are all not safe if some countries are vaccinating their people and other countries are not vaccinating," urging that nations that have oversupplies of vaccines make them available to those who do not have them. This hoarding can have disastrous consequences, as will the continued use of patents by big pharma to restrict production and to overcharge the poorest nations. Speaking on behalf of the African Union, which South Africa currently chairs, Mr. Ramaphosa has called for those patents to be released or seized, so that production, and sale at cost, can take place in countries like South Africa, which have the necessary production facilities.

Mr. Ramaphosa reported to the World Economic Forum that the AU's African task team for COVID-19 vaccine acquisition has secured a provisional 270 million doses for the continent directly through vaccine manufacturers. This is in addition to the 600 million doses expected from the COVAX initiative. But that is still well short of what is required for the 1.2 billion Africans to receive two doses each.

"Through its participation in these continental and global initiatives, S.A. continues to promote the need for universal, fair and equitable access to COVID-19 vaccines," he said. "We all must act together in combating coronavirus, because it affects all of us equally, and therefore our remedies—our actions to combat it—must also be equal." (See her.)

Three months ago, I issued an urgent appeal to then-President Donald Trump, calling on him to take bold and decisive action to deal with the twin crises of the COVID-19 virus pandemic and the conditions of starvation that were already beginning to ravage the African continent. Making vaccines available at low cost, with financial aid as needed, is a central feature of my proposal.

I pointed out that the U.S. Presidency, with its vast executive power, has the ability to address these problems with measures that would get medical aid and food to people who need it, and thereby save perhaps hundreds of millions of people facing certain death, as has been warned of, loud and clear, by no less an authority than former South Carolina Governor David Beasley, who is now Executive Director of the United Nations World Food Programme. I made this case once again in December.

The capacity of the United States—working with other nations to supply the medicines and health supplies, as well as the staffing needed to administer them—needs to be mobilized to avert the worst genocide in human history. The power of U.S. farmers to produce needed foodstuffs and the U.S. military's

marvelous logistical capabilities to get food and medicine to where it is needed, could be mobilized by the U.S. President. I have since submitted the outlines of a plan to accomplish this and I am working to refine the proposal with a group of experts and others on the Committee for the Coincidence of Opposites, created by international Schiller Institute President Helga Zepp-LaRouche. (The plan is appended.)

For whatever reason, President Trump failed to act on my proposal, or any proposal, to deal with these crises. As a result, Africa is stalked by mass death on a scale unprecedented in human history. I can say with the assurance of certainty that this is and will be the case if action is further delayed.

There is now a new Administration in Washington, so I must place this crisis before the new President, Joe Biden, and his staff, and say that the world will judge harshly, indifference to these crises. The plan I propose offers the new President a chance to do something both great and important. Such is the responsibility that all who take the Presidential oath of office must face and act upon. The Presidency of the United States is the most powerful institution on the planet. The power of the Presidency gives the President a moral responsibility for the well-being of people beyond the borders of the United States. While respecting the sovereignty of nations, the President must seek cooperation to save the lives.

Read the words of a truly great American President, Franklin D. Roosevelt, speaking to his fellow Democrat successor across time, who in his acceptance speech for renomination to the Presidency in 1936, said:

“Governments can err, Presidents do make mistakes, but the immortal Dante tells us that divine justice weighs the sins of the cold-blooded and the sins of the warm-hearted in different scales. Better the occasional faults of a Government that

lives in a spirit of charity, than the constant omission of a Government frozen in the ice of its own indifference.”

Heed this sage advice! I speak not only as a representative of South Africa, but on behalf of all Africans who are calling on President Biden to act now to save lives. Tomorrow will be too late!

Ramasimong Phillip Tsokolibane

29 January 2021

Erklæring om COVID-19-tiltag af Dr. Joycelyn Elders, fhv. chefmilitærlæge i USA på vegne af Komitéen for modsætningernes sammenfald

På engelsk:

This statement was released on Christmas Eve, December 24. The Committee, initiated in July 2020 by a call from Helga Zepp-LaRouche of the Schiller Institute, involves many medical professionals, educators and retired U.S. military officers.

As the year 2020 draws to a close, let us fervently hope and diligently work, that the new year will bring about a great transformation for the health and well-being of all humanity.

This year has seen a sea of troubles, starting with the COVID-19 pandemic, which has already killed over 1.7 million

people worldwide; which has exacerbated a famine crisis in large parts of the world, and which according to World Food Program director David Beasley, now threatens the lives of 270 million people; which has created mass unemployment and increasingly desperate conditions throughout the globe.

The COVID pandemic is not under control. We are now seeing new and more infectious strains of the coronavirus, as in Great Britain, which is creating economic chaos. This catastrophic situation can be remedied, but it requires the urgent mobilization of the population, including emphatically the implementation of public health measures, that have proven to be effective in containing the virus. We cannot simply wait for the vaccines to be administered. This emergency requires that nations work together to accomplish these solutions. Pandemics don't discriminate. Any nation, any region, any group of people not treated in the course of this pandemic will come back to harm us.

The following measures should be undertaken by national, regional, and local governments. Community organizations, universities, medical institutions, religious groups, and others can begin to implement aspects of this immediately. This will spur broader action and save lives in the interim.

- Public health measures should be strictly adhered to and enforced. These measures were recently reiterated by Surgeon General Dr. Jerome Adams, appearing on Sunday's "Face the Nation," December 20th: "We need to wash our hands, wear a mask, watch our distances, keep our household gatherings small."
- Get vaccinated. While this cannot be a mandatory requirement and is not without legitimate questions and concerns, it is highly recommended, as the best option, at present, to beat the COVID pandemic.
- Rapidly recruit, train, and employ thousands of young

people to work as community health care workers to educate people regarding the public health measures cited above and to overcome “vaccine hesitancy and fear,” and, where viable, to assist medical personnel with vaccine administration.

- Conduct mass testing, especially in areas of vulnerable populations, i.e., the elderly, the impoverished, and “hot spots,” etc. This should be done with a rapid test, so that people get results immediately. This testing should be done regularly, once per month, until the area has a 65-70% vaccinated population. Testing sites should be established in areas where the vulnerable populations live, i.e. neighborhood churches, supermarket parking lots, etc. Mobile medical/clinic vehicles should be utilized wherever possible to reach out-of-the-way areas.
- Isolate and quarantine infected individuals. A safe, secure environment should be provided where people can recover and receive good food and medical treatment, while doing so.
- Begin public protocols immediately on promising prophylactic treatments, including Alpha-interferon and Vitamin D-3 supplements. These promising treatments and their results have generally been unreported. This may also address and build trust among the medically underserved communities, who have in many cases legitimate concerns about their general health conditions, independent of COVID-19.
- Get everything moving as rapidly and on as large a scale as possible. What would it take to get everyone in the U.S. and in most of the world vaccinated and COVID-free by Independence Day, July 4, 2021? In this regard the expertise of the U.S. military including the National Guard and the Army Corps of Engineers, should be

utilized.

It is often said that hindsight is 20/20. Let the year 2020 be remembered as the year the population woke up, realized our past mistakes, and changed, in order to create a better and healthier world for all mankind.

Helga Zepp-LaRouche: Opfordring til oprettelse af en 'komité for modsætningernes sammenfald for at håndtere sult- og coronavirus-pandenien gennem et nyt globalt sundhedsinitiativ

Skriv under her.

Kombinationen af kriser, som vi står over for nu, har nået sådanne hidtil usete proportioner, at det ser ud til at overskride de psykologiske grænser for hvad, der er tåleligt. Sundhedseksperter overalt i verden advarer om, at det kan tage yderligere ni måneder, før alle nationer kan blive forsynes med en vaccine – og selv da vil tilgængeligheden ikke være garanteret. I mellemtiden kan yderligere en million mennesker miste deres liv på grund af COVID-19.

Men et langt større antal liv er truet af den hungersnød, der nu breder sig i udviklingslandene som et resultat af nedgangen i landbruget og sammenbruddet af den såkaldte uformelle sektor af økonomien. Mange lande er allerede destabiliseret af eksisterende sociale spændinger, som pandemien nu har forværret. Denne dynamik kan muligvis vokse massivt i de kommende måneder.

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har rapporteret et kæmpe fald på 10,7% i den globale arbejdsindkomst i de første ni måneder af indeværende år, hvilket beløber sig til 3,5 billioner dollars, og et tab på op til 500 millioner arbejdspladser ved årets udgang. I de avancerede økonomier er konkurser, kortere arbejdstid og afskedigelser – der truer så mange på deres eksistens – i det mindste midlertidigt afbødet af regeringers nødhjælpsprogrammer. Men de fleste udviklingslande er totalt ude af stand til at finansiere lignende programmer. I lande med de såkaldte “lavere mellemindkomster” udgjorde indkomsttabet 23,3% i andet kvartal og 15,6% i tredje kvartal, og prognoserne for det fjerde er langt mere pessimistiske.

I betragtning af at mere end halvdelen af befolkningen i afrikanske lande syd for Sahara, selv før COVID-19 brød ud, ikke havde en velafbalanceret og tilstrækkelig næring, er nyheden fra Vice.com om, at fødevarepriser i hele Afrika er steget med 250%, virkelig katastrofal. Som lederen af Verdensfødevareprogrammet (WFP), David Beasley, nu i flere måneder har advaret om, truer en hungersnød af “bibelske dimensioner” med at dræbe op til 300.000 mennesker om dagen. Phillip Tsokolibane, Schiller Instituttets samarbejdspartner i Sydafrika, har udsendt en presserende appel om en international mobilisering for at bekæmpe sult i Afrika. “Det er ikke et spørgsmål om, hvad der vil ske – DET FINDER STED allerede”.

Det er klart, at stillet over for en sådan tragedie, er det kun regeringer, der arbejder sammen, der kan gennemføre de

nødprogrammer, som er nødvendige for at redde mange millioner menneskers liv. Desværre har de sidste måneder vist, at det er geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina, som står på Vestens dagsorden og ikke samarbejde; og for blot at nævne et eksempel om de 5 milliarder dollars, som WFP akut har brug for, så har den kun modtaget 750 millioner. Hvad kan der gøres? Skal vi bare se passivt til, at tragedien udspiller sig foran vores øjne?

Som svar på den mørke tidsalder i det 14. århundrede, der var præget af katastrofer svarende til nutidens, udviklede Nicholas af Cusa, den store tænker i det 15. århundrede, og opfinderen af moderne videnskab og den suveræne nationalstat, en ny metode til tænkning, *Coincidentia Oppositorum*, modsætningernes sammenfald, der, som han understregede, repræsenterede en helt ny tilgang til problemløsning. Det var idéen om, at det menneskelige sind – i skaberens levende billede – er i stand til at definere det højere niveau, hvor alle tilsyneladende uløselige modsætninger kan løses. Ifølge Nicholas er det menneskelige sind i stand til at tænke som 'den ene', som besidder en højere magt end 'de mange'. På samme måde observerede Albert Einstein, at problemer ikke kan løses på det samme niveau, som de opstod på.

Sankt Nikolaus Hospital, Cusanusstift, Bernkastel-Kues, Rhineland Palatinate, Tyskland

Tænkning i henhold til 'modsætningernes sammenfald' er den metode, der må anvendes til at løse den krise, som truer hele menneskeheden i dag. Vi er nødt til at definere en løsning, der imødekommer de relevante individer og interessegruppers eksistentielle behov på lige fod. Denne tilgang er konkret brugbar med hensyn til pandemien.

Det er denne verdens unge mennesker, hvis fremtid mest er truet af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise,

skønt de på ingen måde var ansvarlige for dem. Derfor er vi nødt til at udvikle fremtidsprospekter for dem, som både løser det egentlige problem og giver dem en konkret opgave. Vi vil kun være i stand til at navigere i COVID-19-pandemien, og lignende fremtidige pandemier, hvis der etableres et moderne sundhedsprogram i hvert eneste land i verden; programmer, som i princippet svarer til Hill-Burton-standarden i USA, de tyske og franske sundhedssystemer, før de blev privatiseret, eller det system, der viste sig så vellykket i Wuhan, Kina.

Det første skridt i denne retning kunne tages ved at oprette partnerskaber mellem eksempelvis universitetsklinikker, hospitaler og medicinske fakulteter i USA og europæiske lande og lignende institutioner i Afrika. For at opbygge et moderne sundhedssystem er der ikke alene behov for medicinsk kapacitet såsom hospitaler, infrastruktur, vand, elektricitet osv., Men også et stort antal veluddannet medicinsk personale.

I denne henseende bør sådanne partnerskaber uddanne unge i USA, Europa og afrikanske lande, hvoraf nogle er arbejdsløse, til, for det første, at blive medicinske assistenter og derefter medicinsk personale efter Roosevelts model, Civilian Conservation Corps (CCC). Det allerførste skridt er at uddanne unge, så de kan indsættes i samfundene eller landsbyerne og demonstrere de folkesundhedsforanstaltninger for befolkningerne, der er nødvendige for at bekæmpe pandemien. I Tuskegee (Alabama), Tennessee, St. Louis (Missouri) og andre steder i USA er der allerede et sådant samarbejde med lokale institutioner, som også involverer klinikker og lokale politistyrker i de forskellige tillidsskabende foranstaltninger, såsom hjemmebesøg, hvilket er af ekstraordinær betydning i betragtning af befolkningens generelle usikkerhed og (ofte omfattende) kampagner mod at bære masker, afvisning af vacciner osv.

I de afrikanske partnerskabsprojekter kræver fælles træning og indsættelse af amerikanske og europæiske ungdomshjælpere med afrikanske unge også tillidsskabende foranstaltninger, der kan

udføres af medicinsk personale såvel som repræsentanter for kirker eller katastrofe-hjælpeorganisationer. Sådanne programmer skal først fokusere på distribution af medicinske forsyninger og let transportable fødevarer, såsom mælkepulver, tørret og konserveret kød osv.; og derefter udvides hurtigst muligt til at omfatte uddannelse i opbygning af infrastruktur, landbrug og industrielle projekter.

I de sociale brændpunkter i amerikanske byer eller europæiske forstæder, hvor voldelige gadekampe af forskellige årsager har fundet sted for nyligt, og hvor unge udsættes for en lang række af farer, såsom stoffer, alkohol, bandekriminalitet, internetafhængighed og en fornedrende modkultur, ville sådanne uddannelsesmuligheder være det alternativ, de behøver for at finde en socialt påkrævet og fremtidsorienteret opgave. I USA ville en sådan kreativ ikke-voldelig direkte handling følge i den historiske tradition af Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse. Det skal huskes, at Amelia Boynton Robinson, borgerrettighedsaktivisten, der bragte Dr. King til Selma, Alabama, og som blev tævet af politiet og efterladt til at dø på Edmund Pettus-broen under den berygtede "Bloody Sunday" i marts 1965, var vicepræsident for Schiller Instituttet i 25 år.

Dette er ikke stedet at diskutere kompleksiteten af de sociale brændpunkter, det være sig i de amerikanske byer, hvor vold er brudt ud, især i kølvandet på mordet på afroamerikaneren George Floyd, eller i de franske forstæder, hvor virkningerne af pandemien dramatisk har forværret den mangeårige sociale uro. Selvom disse sociale konflikter utvivlsomt er instrumenteret af visse kræfter til deres egne politiske formål, er det ikke desto mindre presserende at fjerne de reelle årsager til den unge generationers fortvivlelse og rodløshed. En sådan grunduddannelse til medicinsk assistent kunne i mange tilfælde være udgangspunktet for yderligere faglig uddannelse som sygeplejerske, læge eller medicinsk videnskabsmand.

I dette øjeblik med ekstrem polarisering og vold på gaden vil en "Komité for Modsætningernes Sammenfald' også kunne genetablere en forbindelse til Mahatma Gandhi's ikke-voldelige tradition, der besejrede det Britiske Imperium i Indien; denne metode, samt Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse, var i stand til at bringe ellers helt modsatte politiske kræfter sammen i direkte civile aktioner.

Denne komité skal samle mennesker med forskellige kvalifikationer, der gennem et, i første omgang, mindre men veludformet eksempel kan demonstrere, hvordan man skal tackle problemet på en sådan måde, at det også kan bruges som et pilotprojekt for storstilede regeringsprogrammer, der forhåbentlig vil følge efter inden for kort tid.

Alt imens det haster med at uddanne nok medicinsk personale over hele verden til at opbygge et verdenssundhedssystem, må det gå hånd i hånd med at overvinde sultpandemien. Det er en forbrydelse mod menneskeheden, at mange millioner mennesker i udviklingslandene (bogstaveligt talt) er i fare for sulte, som et resultat af fødevaremanglen, massivt forstærket af pandemien, (en af de mest ulidelige former for død, ifølge tidligere FN-kommissær for menneskerettigheder Jean Ziegler), alt imens landmændene i USA og Europa kæmper for deres økonomiske overlevelse. Nogle har været nødt til at slå deres besætninger ned, fordi kartellerne har skabt slavelignende forhold i kødforarbejdningsindustrien, hvilket førte til den gentagne fremkomst af COVID-19-udbrud. Det er også uacceptabelt, at landmændene, der producerer vital næring for hele samfundet, drives til konkurs af bankerne og kartellernes maksimale profitpolitik og af ideologiske, såkaldte "grønne" begrænsninger.

Repræsentanter for landmændene bør derfor slutte sig til disse medicinske teams for at organisere nødhjælp med passende fødevarer til krisezoner og begynde at træne andre unge mennesker i at udvikle landbrugskapaciteten i

udviklingslandene. Sammen med afrikanske landmænd kunne de begynde at etablere moderne landbrug, hvilket naturligvis kræver udvikling af infrastruktur, vand- og elforsyning osv. Der er entusiastiske unge og ældre landmænd i USA, Tyskland, Frankrig eller Italien, der, i en sådan krisesituation, ville betragte det som en del af deres mission i livet at hjælpe med at overvinde en hidtil uset nødsituation med et sådant program.

USA og Europa har brug for en sammenslutning af pensionerede medicinske arbejdere, berørte enkeltpersoner og sociale og religiøse organisationer, der arbejder sammen [i regi af] denne komité for at etablere dette uddannelsesprojekt. En del af deres opgave er også at rejse de donationer, der kræves fra internationale og mellemstore virksomheder, fra bestyrelsesmedlemmer, der ikke kun forstår, at disse projekter er en humanitær nødvendighed, men at det også er i deres egen interesse at opretholde en bæredygtig verden.

Så snart disse projekter antager konkret form, vil de udløse den form for entusiasme, som alle store pionerprojekter kan generere, på trods af situationens alvor, og de vil give fremtidsudsigter til mange unge, der ellers ville blive trukket ind i sociale oprør og voldelige aktiviteter.

Som nævnt kan et sådant privat initiativ (direkte civil aktion) i Mahatma Gandhis tradition for ikkevoldelige handlinger og Dr. Martin Luther King, Jr. ikke i sig selv løse den gigantiske udfordring, der ligger foran os. Men det kan give et praktisk eksempel på, hvordan mennesker med god vilje kan gribe ind i en ellers desperat situation og pege i retning af den nødvendige løsning. Disse konkrete eksempler vil derefter tilskynde regeringer, eller lægge pres på dem, til at gå sammen og gennem et nyt kreditsystem skabe rammerne for permanent at overvinde underudviklingen i udviklingslandene.

På den måde ville Nicholas of Cusas idé om, at en løsning kan findes på et højere niveau, der tager hensyn til alle de

involveredes interesser, finde en konkret anvendelse i dag. Dette initiativ vil bidrage til kampen mod pandemien, det vil definere en meningsfuld opgave for unge mennesker, og det vil hjælpe med at forbedre akutte nødsituationer i økonomisk ugunstigt stillede regioner i USA og Europa samt afrikanske lande. Det vil også fremhæve landbrugets vitale betydning under en hungersnød og redde folk fra at sulte. I en situation, hvor mange mennesker føler sig magtesløse over for århundredets katastrofe, vil komitéen give hvert enkelt menneske mulighed for at bidrage med noget for at overvinde krisen.

Skriv under her.

Billede: Gerd Altmann fra Pixabay

NYHEDSORIENTERING OKTOBER 2020: Stop kuppet i USA og sulstkatastrofen i Afrika

Download (PDF, Unknown)

Dansk videokonference søndag den 8. november: Verden efter valget i USA

Talere:

Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark:
Kan Trump og den amerikanske befolkning forsvare Trumps
valgsejr imod valgsvindlen? (på dansk)

Gæstetaler: Hussein Askary, Schiller Institutets koordinator
for Sydvestasien, bestyrelsesmedlem, Bælte- og Vejinitiativ
Institut i Sverige (brixsweden.org):

Nu skal USA og Europa tilslutte sig Kinas nye Silkevej, og
mobilisere fødevarerressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika.
(på engelsk)

Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Institutet i
Danmark:

Beethoven 250 år. (på dansk)

Lyd:

Hussein Askarys præsentation som skærskilt video:

Hussein Askary's presentation as a separate video in English:

**Kan Trump og den amerikanske befolkning forsvare Trumps
valgsejr imod valgsvindlen?**

**Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i
Danmark**

Resumé

USA: Valgsvindel med stemmerne i svingstaterne for at få
Joe Biden valgt som USA's præsident er en del af den

farvede revolution i USA for at få et regimeskifte og få afsat Donald Trump.

Dette regimeskifte har været fokus for efterretningstjenesterne og deres partnere i medierne siden Trump vandt præsidentvalget i 2016. Først med beskyldningerne om tråde til Rusland (Steel-rapporten fra britiske efterretningstjeneste, der kom med falske beskyldninger), så løggen om Russigate, der er blevet modbevist, rigsretssagen og 4 års angreb fra medierne.

Mediernes erklæring af, at Biden har vundet valget og NATO-landes lykønskning af Biden, er et forsøg på at etablere et fait accompli og forhindre at valgsvindlen bliver afsløret.

Trump forsøger at få valgene i delstaterne undersøgt så valgsvindlen kan blive afdækket og retfærdigheden ske fyldest. Mobilisering af vælgerne for at forsvare demokratiet og beskytte Trumps valgsejr.

Massiv censur i medierne og på sociale medier for at forhindre præsident Trump i at tale til befolkningen.

Trump fik over 7 millioner flere stemmer end i 2016 selvom ikke alle stemmerne på ham er blevet tilskrevet ham.

Konkrete historier om valgsvindelen begynder at komme frem.

Tidligere NSA tekniker beskriver hvorledes programmet "Scorecard" kan bruges til at ændre stemme rapporter fra valgstederne.

Vil USA's befolkning lykkes med at forsvare den demokratiske proces og Trumps valgsejr?

Hvis kuppet lykkes vil demokraterne forsøge at vinde de to sidste senatspladser i Georgia så Bidens kontrollører

også kan kontrollere Senatet, udvide Højesteret og få magten der.

Hvis Biden bliver præsident er der konfrontation med Rusland og Kina på dagsorden. Vil vi få krig? Atomkrig?

Oveni COVID-19 krisen i USA og dens økonomiske effekter venter en nedsmeltning af finanssystemet. Med en grøn New Deal vil utilfredsheden i befolkningen blive enorm. Hvad følger efter den censur imod dissidenter, der allerede er i gang?

Topmøde i Davos 9.-11. november med blandt andet Mark Carney, den nye chef for Bank of England Andrew Bailey, Blackrocks Fink, IMF, ECB, Bill Gates etc. om at gennemtvinge kredittørke imod alle investeringer, der ikke er "grønne". Digitale valutaer så centralbankerne får den fulde økonomiske magt.

Der er en verden uden for Vestens og NATO's kontrol. Kina og Rusland er ikke kuede.

COVID-19 var et lille bump på vejen for Kina. Man har igen vækst og Bælte- og Vej-Initiativet og international økonomisk opbygning fortsætter.

Vesten kan ikke stoppe Kina. Vil man forsøge krig? En atomkrig kan ikke vindes, men vil gale hoveder i Vesten forsøge alligevel?

Vil vi i stedet få en "Sputnik-effekt", hvor Vesten må skifte kurs tilbage til økonomisk, videnskabeligt og teknologisk fremskridt for at kunne konkurrere med Kina og alle de, der vil samarbejde med Kina? Eller vil Vesten blive irrelevant?

De, der satser på økonomisk vækst drevet af menneskelig kreativitet og videnskabeligt og teknologisk fremskridt vinder i det lange løb.

Vi lever i farlige tider men står også potentielt over for det største spring fremad i menneskehedens historie.

Lyt til hele talen her.

Nu skal USA og Europa tilslutte sig Kinas nye Silkevej, og mobilisere fødevarerressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika.

Gæstetaler: Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, bestyrelsesmedlem, Bælte- og Vejinitiativ Institut i Sverige (brixsweden.org):

Hussein Askary præsenterede den akutte voksende sultekatastrofe i Afrika og hvordan den kan løses. Dels gennem en nødaktion for at fragte fødevarer fra USA, Europa, Rusland og Kina, men også gennem at opbygge Afrikas egne fødevarerproduktion og skabe økonomisk udvikling, især infrastrukturprojekter og industrialisering i samarbejde med Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Hussein Askary præsenterede Afrikas egne udviklingsplaner, Kinas rolle i at virkeliggøre dem, og hvorfor USA og Europe skal deltage.

Hussein Askary brugte en Powerpoint præsentation til illustration under talen, som også findes, som en særskilt video på engelsk her.

Beethoven 250 år og menneskehedens æstetiske opdragelse

Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark

Vi har en civilisationskrise: en konfrontationspolitik,

som kan føre til krig med Rusland og Kina, en COVID-19-pandemi, økonomiske og finansielle kriser og en voksende sultkatastofe i Afrika.

Vil vi etablere en ny retfærdig økonomisk verdensorden eller vil det ende i kaos og krig?

Det er en kamp mellem helt forskellige menneskesyn.

LaRouche understregede altid: hvad er forskellen mellem mennesker og dyr?

Er vi dyriske?

Eller har vi en iboende kreativ erkendelsesevne, som gør os i stand til at opdage nye principper – noget nyt, som ingen andre har tænkt på.

I videnskab opdager vi nye naturvidenskabelige principper.

I kunst opdager vi nyt om vores egne kreative evner, som kan deles med andre, som i et orkester eller kor eller med tilhørerne.

Skønhed, som Schiller sagde, forædle vores følelser og vores intellekt –

ikke kun rå følelser som dominerer os uden intellekt, ikke kun intellekt uden medfølelse og næstekærlighed.

Men gennem at lege, speciel gennem kunst, at spille, kan de to gå op i en højere enhed, som vi kalder en æstetisk tilstand, når vi er omfavnet af skønhed.

Det var Schillers løsning efter den franske revolution, som ikke endte som den amerikanske, men i et blodbad.

Platon skrev, at den vigtigste uddannelse for sjælen var musik – at fylde sjælen med skønhed og gøre den skøn.

Mennesket ville så lovprise skønhed, modtage den med glæde i sin sjæl, og blive til en skøn sjæl.

Den 16. december fejrer vi Beethoven 250-års fødselsdag.

Vi fejrer ham, som en af de mest kreative sjæle i historien, men vi fejrer også menneskehedens erkendelsesmæssige evner.

Studér Beethoven for bedre at forstå, hvad vi mennesker er.

Beethoven, selv da han ikke var i stand til at høre sin egne musik, hørte den alligevel i sit sind, og udfordrede sig selv til at lave det ene gennembrud efter det anden.

Der var ingen stilstand eller entropi, men hvad LaRouche kalder ikke-entropi.

At viljemæssigt blive mere og mere bevist om, at kende sine egne erkendelsesmæssige evner, og presse dem til det yderste for at kunne stige op til det næste niveau, og som han skrev, at nærme sig Guds egen skaberkraft.

Og han havde et formål: at opløfte den trængende menneskehed.

Han var bevidst om musikkens rolle med at forædle menneskene.

Gennem at spille, synge eller lytte, kan Beethovens kreativitet deles med andre –
noderne på papiret, er ikke kun toner, men nøglen til Beethovens kreative sind.

Og dermed kan andre mennesker bekræfte et positivt menneskesyn, som også havde en politisk dimension for Beethoven – stræben efter frihed.

Som Schiller sagde, vejen til frihed går gennem skønhed.

For at fejre Beethoven så lyt til eller syng og spil hans værker. Genoplev hans åndelige gennembrud, bekræft den menneskelig kreativitet, skab et samfund, hvor vi kan genopdage den tabte kunst at skabe skøn musik,

måske endnu mere kreativ end Beethoven, og udvikle vores erkendelsesmæssige evner, for hele menneskehedens skyld.

Så blev der spillet den første del af 2. sats af Beethovens 7. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler, som eksempel.

Ud fra en enkel begyndelse tilføjes flere og flere stemmer for at skabe noget stort og opløftende.

Billede af det amerikanske flag. WikiImages fra Pixabay

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER 2020: Krigsmagerens dommedagskurs eller et nyt paradigme blandt suveræne nationer forenet gennem menneskehedens fælles mål

Download (PDF, Unknown)

Konferencerapport: Uddrag fra EIR Strategic Alert, viet til Schiller Instituttets online internationale konference den 5.-6. september

Her er et uddrag fra EIR Strategic Alert, viet til Schiller Instituttets online internationale konference, den 5.-6. September 2020, hvor talere fra hele verden tog forskellige aspekter op af de presserende strategiske, økonomiske og sundhedsmæssige kriser, som verden står over for, samt de nødvendige tilgange til at løse dem.

Konferencen kommer kun to uger før åbningen af FN's generalforsamling i New York, og i forbindelse med den russiske præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (P5). Konferencen behandlede temaer, der bør være på dagsordenen for begge disse begivenheder. Blandt dem Covid-19-pandemien, det økonomiske sammenbrud i den transatlantiske verden, det forestående finansielle sammenbrud og den overhængende fare for en ny verdenskrig, som denne gang vil være en atomkrig. Det mest grundlæggende problem er imidlertid den dybe kulturelle krise på grund af den udbredte fordærvede opfattelse af mennesket som en simpel, højere form for dyr fremfor at værdsætte dets unikke kreative evner.

I løbet af de to dages program blev det klart, at Schiller Instituttet i dag indtager en enestående position i forhold til at samle styrker og enkeltpersoner fra hele verden for at diskutere disse problemer på måder, der faktisk er forbudt for "politisk korrekte" etablerede fora og medier. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, understregede, at vi, i stedet for at se hver krise i sit eget domæne, er nødt til at tage imod et helt nyt paradigme, en løsning på det højeste niveau, hvorunder alle de andre aspekter er underlagt. Det indebærer en tankegang, som Nicholas Cusanus definerede som 'Coincidentia Oppositorum' eller modsætningernes sammenfald.

Alle de mange og varierede præsentationer fra de to dage er tilgængelige på Schiller Instituttets hjemmeside samt Youtube, med simultan-oversættelser på fransk, tysk, spansk og russisk. Vi opfordrer alle vores læsere til at følge dem på <https://schillerinstitute.com/blog/2020/08/13/conference-war-drive-towards-armageddon-or-a-new-paradigm-among-sovereign-nations-united-by-the-common-aims-of-mankind/>.

At besejre krigsfraktionen og geopolitikken

Det første panel den 5. september havde titlen: "At overvinde geopolitik: hvorfor et P5-topmøde er presserende nødvendigt nu". Panelet sendte en opfordring til verdens borgere om at rejse sig for at stoppe den voksende fare for, at verden vil "gå i søvne" ind i en termonuklear tredje verdenskrig, og opfordrede lederne af de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd til at mødes og tackle den flerstrengede krise.

Sessionen begyndte med et videoklip af Lyndon LaRouche fra september 2000, hvori han beskrev det overordnede strategiske spørgsmål i dag, lige som igennem de sidste 300 år af vestlig historie – som den grundlæggende modsætning mellem det Britiske Imperiums politik, som repræsentativt for den oligarkisk model, og USA's grundlæggende principper som udtrykt i uafhængighedserklæringen og forordet til den amerikanske forfatning. Hovedtalen blev derefter givet af Helga Zepp-LaRouche, der behandlede formålet med konferencen og det tvungende behov for at gøre en ende på geopolitikken baseret på det "del og hersk"-motto, der i den nyere tid mest er forbundet med det Britiske Imperium.

Det manifesteres i dag med forsøget på at påtvinge en "unipolar verden" under angloamerikansk ledelse, hvilket forhindrer enhver (opfattet) fjende – som Kina eller Rusland – i at komme frem. Denne dårskab afspejles i handelskrigen og optrapningen af NATO's militære provokationer over hele verden, på baggrund af sammenbruddet af City of London og det Wall Street-centrerede finansielle system. (Et uddrag af fru LaRouches tale offentliggøres nedenfor). Hun blev efterfulgt af Andrey Kortunov, generaldirektør for det Russiske Råd for Internationale Anliggender, der advarede om, at nedbrydningen af de forskellige våbenkontrolaftaler bringer verden i fare, men også giver en mulighed for at opnå noget bedre, forudsat at muligheden udnyttes i tide. Han understregede også vigtigheden af internationalt samarbejde mellem staterne for at standse en anden trussel, nemlig international terrorisme, og specifikt faren for at terrorgrupper får adgang til atomvåben.

Panelet hørte derefter fra mange amerikanere, der er meget bekymrede over den potentielt ekstremt farlige situation i USA i dag, hvor resultatet af præsidentvalget til november er af

største betydning for hele verden. Ed Lozansky, præsident for det amerikanske universitet i Moskva; Martin Sieff, ledende korrespondent for UPI og en stipendiat fra det samme universitet i Moskva samt tidligere republikanske senatorrådgiver James Jatras har samarbejdet om at afsløre løgnene mod præsident Trump i forbindelse med Russiagate . De talte alle for et bedre forhold mellem USA og Rusland på et tidspunkt, hvor NATO's militære provokationer har skabt større spændinger end på noget tidspunkt siden Den kolde Krig. Dette kræver fjernelse af "krigsfraktionen", ikke kun fra Trump-administrationen, men fra Washington helt og aldeles.

At stoppe kuppet i Washington

Efter en livlig spørgerunde hørte offentligheden fra tre andre amerikanere, der åbent og kraftigt har fordømt korrupsion og direkte forbrydelser fra det såkaldte "deep state"-apparat i USA. Pensioneret oberst Richard Black er den tidligere leder af Pentagons strafferetlige afdeling og tidligere statssenator i Virginia. Han gennemgik de nylige de facto opfordringer til et militærkup for at fjerne præsident Trump fra magten, hvis der skulle være nogen tvivl om valgresultaterne i november – opfordringer der er kommet fra både Joe Biden og Hillary Clinton. Endnu mere bekymrende er de offentlige indgreb i den henseende af to pensionerede oberster såvel som de stærkt medieeksponerede personlige angreb på Donald Trump fra pensionerede flagofficerer som John Kelly og John Allen, der udgør overtrædelser af den samlede militære kodeks for militærretten, og burde retsforfølges. Oberst Black har været en åbenlys modstander af de amerikanske militære indgreb i Sydvestasien og Libyen, der har til formål at vælte de siddende regeringer.

Panelet sluttede med tidligere NSA-embedsmænd Kirk Wiebe og

Bill Binney, der er førende medlemmer af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS). De afslørede NSA's kriminelle brug af programmer, som de selv har designet, til at spore terrorister, for i stedet at foretage kriminel masseovervågning af amerikanske borgere og andre. Binney gennemgik yderligere det tekniske bevis for, at hverken russerne eller nogen andre har hacket sig ind i Det Demokratiske Partis e-mails. Derfor er hele "Russiagate"-affæren blevet afsløret som et totalt bedrageri, selvom stort set alle etablerede medier har nægtet at dække deres afsløringer. Det første panel hørte også fra formanden for Europa-Parlamentets Gruppe for Identitet og Demokrati, Marco Zanni fra Italien, der talte om "Hvorfor EU er dømt til at fejle".

Han beskrev den knusende nedskæringspolitik, som Bruxelles og ECB pålagde befolkningen i kølvandet på finanskrisen i 2008, som siden er blevet forstærket af virkningerne af Coronavirus og de økonomiske nedlukninger. Han argumenterede stærkt for at vende tilbage til suveræne nationalstater og økonomier baseret på den reelle økonomi, ikke finansielle bobler.

Verden har brug for kerneenergi

Det andet panel, "Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid", der samlede førende fusions- og rumforskere fra USA, Europa og Sydafrika, var en klar illustration af konferencens formål. Fordi gennembrud inden for fusionskraftudvikling, udforskning og udvikling af himmellegemer er afgørende for menneskehedens fremtid, er disse forskere involveret i internationalt samarbejde i alt deres arbejde.

Sanktioner, straffetold og andre barrierer og spændinger påvirker for eksempel ikke den internationale termonukleare eksperimentelle reaktor (ITER), som direktøren Dr. Bernard Bigot forklarede publikum; og dette store projekt modtager bidrag i form af teknik og produktion fra snesevis af nationer rundt om i verden.

Panelet blev åbnet af Jason Ross fra Schiller Instituttet, der præsenterede Lyndon LaRouches unikke forståelse af udviklingen af en fysisk økonomi, som skal baseres på videnskabelige gennembrud i forståelsen af universets love og anvendelsen af dem gennem teknologiske fremskridt i produktionsprocesser. I den henseende talte LaRouche meget tidligt for udvikling af termonuklear fusionskraft som det væsentligste næste skridt i menneskelig fremgang. Panelet omfattede foruden Bernard Bigot, direktør for ITER i det sydlige Frankrig (jf. mere nedenfor), Stephen O. Dean, præsident for 'Fusion Power Associates', og Michael Paluszek, præsident for 'Princeton Satellite Systems', der talte om raketfremdrivning med fusionskraft. Dr. Sergey Pulinets er hovedforsker ved 'Space Research Institute' ved det Russiske Videnskabsakademi. Han advarede om farerne ved våbenudnyttelse i rummet, og talte om behovet for internationalt samarbejde inden for rumvidenskab for at forudsige og forhindre fænomener, der påvirker vores jord, såsom klimaforandringer og jordskælv. Han polemiserede også mod brugen af totalt upålidelige "grønne energikilder" til at drive en moderne økonomi.

Kelvin Kemm, tidligere bestyrelsesformand for 'South African Nuclear Energy Corporation', insisterede på, at det haster med at udvikle atomkraft i Afrika, samtidig med at han afviste den "imperialistiske" ideologi bag forsøgene på at forhindre fattige lande i at erhverve avancerede teknologier.

Bælte- og Vejinitiativet bliver til Verdenslandbroen

Det tredje panel fremlagde forudsætningerne for en helstøbt økonomisk udvikling og produktiv beskæftigelse ved hjælp af Kinas Bælte- og Vejinitiativ som det i øjeblikket vigtigste og største projekt til forbedring af levestandard og forbindelser mellem nationer gennem infrastruktur. Dennis Small fra Schiller Instituttet gennemgik Instituttets forslag om at skabe 1,5 milliarder produktive job over hele verden (inklusive 50 millioner i USA), baseret på videnskaben om fysisk økonomi udviklet af Lyndon LaRouche.

Fra Ukraine talte præsident for det Progressive socialistiske Parti og tidligere parlamentsmedlem, Natalia Vitrenko, om de akutte farer i Østeuropa som et resultat af den nye fase i våbenkapløbet, der forventes inden for de næste måneder. Hun beskrev også den beklagelige økonomiske status i Ukraine i dag, seks år efter kuppet på Maidan, sammenlignet med den relative dynamiske udvikling i Hviderusland, som lige nu står over for en NATO-'farverevolution/regimeskifte'-operation. Italiens tidligere vicegeneralsekretær for økonomisk udvikling, Michele Geraci, har været vidne til Kinas fantastiske udvikling på første hånd, efter at have boet der i 10 år. Han opfordrede kraftigt EU og resten af verden til at udnytte Bælte-og Vejinitiativet til at udvikle deres egne økonomier. Han er en fast tilhænger af samarbejde snarere end handelskrige, som meget vel kan vende sig mod dem, der tilskynder dem.

Pakistans Hassan Daud Butt er tidligere projektdirektør for den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, hvis enorme

fordele i forhold til at transformere alle aspekter af livet i hans land, blev præsenteret. Han blev efterfulgt af Marcelo Muñoz fra Spanien, dekanen for spanske forretningsmænd i Kina, der forklarede Kinas stræben efter samarbejdsforbindelser, herunder de historiske og kulturelle synspunkter.

Fra Tyskland hørte deltagerne fra Dr. Björn Peters, en energianalytiker, der organiserer 'Nuclear Pride Association'. Han begyndte med at bemærke, at billig energi er nøglen til enhver vellykket økonomi. I det lys har den energiovergang, der blev indført af den tyske regering, været en fiasko, da elektricitet ikke kun er blevet meget dyrere, men den største energikilde, der er både ren og billig, nemlig kernekraft, er blevet afskrevet.

Opbygning af et verdensomspændende sundhedssystem

Panel IIII omfattede endvidere et halvt dusin ledere indenfor offentlig sundhed i bekæmpelsen COVID-pandemien i de sydlige stater i USA, ledet af den tidligere amerikanske sundhedschef, Joycelyn Elders. Hun har tilsluttet sig den begæring, der blev iværksat af Helga Zepp-LaRouche for et par måneder siden om dannelsen af en "Komité for Modsætningernes Sammenfald". Som hun udtrykte det, ville det skabe et "internationalt kor" for oprettelsen af et slags "Apollo-projekt", et verdensomspændende sundhedsprojekt, der ville blive udført med samme beslutsomhed og massemobilisering som månelandingsmissionen, søsat på daværende tidspunkt af John Kennedy.

Hvor meget et sådant sundhedssystem er tiltrængt i Afrika, blev taget op af de næste to talere. Ghanas ambassadør i Canada, Ayikoi Otoo, præsenterede de fremskridt der er gjort i

hans land de sidste par årtier, med indførelsen af en obligatorisk sygesikringsordning for alle. Regeringen planlægger i øjeblikket at bygge 101 nye hospitaler over hele landet, herunder i geografiske områder, der er vanskelige at få adgang til. Fra Republikken Congo gennemgik Marlette Kyssama-Nsona, leder i Panafrican League, UMOJA, og specialist i folkesundhedsspørgsmål, den katastrofale situation i hendes land, som dog kunne vendes, forudsat at det internationale samfund går ind for det (jf. nedenfor for uddrag fra Kyssama-Nsonas præsentation).

En global renæssance kunne være forestående

Det sidste panel behandlede den klassiske kulturs rolle, såvel som det akutte behov for at brødføde alle verdens folk. I sin indledende præsentation udfordrede den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, nuværende præsident for Solidarité et Progrès, publikum på spørgsmålet om, hvorfor vi i den transatlantiske verden i særdeleshed, i lyset af krigsfare og det sociale kaos i dag, ikke har igangsat en mobilisering for at forhindre dem og krævet udvikling for de fattigste regioner i verden.

Cheminade fortsatte med at besvare spørgsmålet med mange eksempler på det kulturelle forfald, der har overtaget. På mange måder viste han, at Europa "har forrådt sin egen sande kultur", nemlig den der stammer fra de forskellige renæssanceperioder, hvilket den indiske filosof Tagore forstod så godt. Et lignende tema blev taget op af Michael Billington, den asiatiske efterretningsdirektør for EIR Washington, der drog en parallel mellem den platoniske tankeskole, der inspirerede alle de efterfølgende store tidsaldre i Europa, og konfucianismen, som nu bevidst genoplives i Kina.

Udfordringen med at brødføde verden og give rimelige priser til producenterne blev behandlet i præsentationer af både Marcia og Bob Baker fra Schiller Instituttet i USA og tre landbrugsledere, der er stærkt involveret i kampen imod fødevarekarteller verden over.

Todages programmet sluttede med videoen af en storslået opførelse af Beethovens messe i C-dur af Schiller Instituttets Kor i New York City fra 2018. Dette værk er et af højdepunkterne i den menneskelige historie, og et dybt vidnesbyrd om det ubegrænsede kreative potentiale i ethvert menneske.

NYHEDSORIENTERING AUGUST

2020: 75 år efter Hiroshima: Undgå en ny varm krig

Download (PDF, Unknown)

Offentlig

online

**pressekonference torsdag live
kl 17 dansk tid og som arkiv
bagefter.**

**Hverken Flynn eller Stone var
skyldige, fordi der ikke var
noget russisk hack:**

**William Binney fremlægger sin
sag for verden**

Den 19. juli (EIRNS) – PRESSEMEDDELELSE: Online
Pressekonference, torsdag, d. 23. juli, kl. 17:00 (dansk tid).
Presse, internet-radioværter og interviewere, samt uafhængige
journalister, der ønsker at stille spørgsmål til Hr. Binney,
er velkomne. For at kunne gøre dette, beder vi dig sende dine
legitimationsoplysninger via linket. Vi vil kontakte dig med
information om hvordan du kan deltage:

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20200723-binney-press-conference>

Den generelle offentlighed kan se pressekonferencen via
YouTube her (og det er ikke nødvendigt at svare på dette):
<https://www.youtube.com/watch?v=-t4m7VZ0FMc>

"Hverken Flynn eller Stone var skyldige, fordi der ikke var
noget russisk hack": William Binney fremlægger sin sag for
verden

Er det rent faktisk muligt at vide, og derefter at bevise, at
"Russiagate"-historien fra valget i 2016 – en historie, som

resulterede i omfattende føderale retsforfølgelser, stigende internationale spændinger, landsdækkende politisk lammelse samt en rigsretssagsproces mod en præsident – var fuldstændig usand?

William Binney, en veteran efter 30 år i det Nationale Sikkerhedsagentur (NSA) og dettes tidligere tekniske chef for Global geopolitisk og militær analyse og Rapportering, vil afsløre den fortsatte undertrykkelse fra britiske efterretningstjenester og deres amerikanske modparter, af hans beviser, som gendriver hele "Russiagate"-historien.

"Vi kan bevise, at alle de data, som WikiLeaks offentliggjorde fra DNC [det Demokratiske Partis Nationale Komité], der blev downloadet d. 23. og 25. maj, samt d. 26. august, 2016; alt dette bar signaturen af at være downloadet til et USB-stik eller en CD-ROM, og fysisk transporteret," udtalte Binney. "Så vi kan bevise dette for en domstol. Faktisk fremlagde jeg dette i beedigede skriftlige erklæringer, som jeg afgav i Roger Stones sag og også i General Flynns sag. Og dommeren ville ikke lade mig vidne. Jeg har haft svært ved at finde noget som helst som (Rusland) gjorde i valgene i 2016, for ikke at nævne noget som helst i valgene i 2020."

Roger Stone, som talte med Sean Hannity på Fox TV, d. 13. juli, i kølvandet på Præsident Trumps nedsættelse af hans fængselsstraf, udtalte: "Jeg kunne havde bevist i retten, gennem brug af kriminaltekniske beviser og udsagn fra eksperter, fra folk som Bill Binney, den tidligere NSA-ekspert for kontraspionage... at ingen hackede DNC, at der ikke var noget online hack af DNC... Men jeg fik ikke lov til at fremlægge dette som forsvar, fordi Dommer Jackson ikke tillod dette."

Binney, hvis arbejde er blevet præsenteret i dokumentarer såsom PBS Frontlines "United States of Secrets" og filmen "A Good American", var designeren af sikkerhedssystemet

"ThinThread", som meget vel kunne havde forhindre angrebene på World Trade-centeret d. 11. september, 2001, fra at finde sted, hvis han og hans medarbejdere ikke bevidst var blevet forhindre i at anvende det. "Men problemet var også, at det var et system som ville havde afsløret alle vores regeringsmedarbejders og vores hemmelige efterretningstjenesters kriminelle handlinger, samt tillige også andre i verden," sagde Binney. I stedet blev den "universelle overvågning", som han personligt havde designet til at beskytte amerikanere fra et nyt terrorangreb, efter 11. september indsat til at overvåge så godt som hver eneste borger i USA, der var i besiddelse af elektronisk udstyr.

Andre efterretningsspecialister vil også deltage sammen med Binney. Konferencen vil være tilgængelig for offentligheden på YouTube.

NYHEDSORIENTERING JUNI-JULI 2020: Et 4-magts-topmøde for global genopbygning nu!

Download (PDF, Unknown)

Pressemeddelelse

Skab 50 millioner amerikanske arbejdspladser for at genopbygge verden

Den 27. maj (EIRNS) – “LaRouche-planen for at genåbne økonomien: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser” blev udgivet af LaRouches Politiske Aktionskomite (LPAC) d. 23. maj, 2020. Forslagene bygger på LaRouches metode for fysisk økonomi anvendt i den svimlende opgave at hyre 1,5 milliarder produktivt arbejdende mennesker på denne jord – nær halvdelen af arbejdsstyrken – som nu er de facto arbejdsløse.

Dette bemærkelsesværdige program for at skabe 50 millioner produktive amerikanske arbejdspladser, er det eneste seriøse svar på “the big one”: Den samtidige sygdomspandemi, hungersnødspandemi, arbejdsløshedspandemi, samt finanssammenbruddet. Den amerikanske økonomi som “genåbner” bliver nødt til at være en ny økonomi, omstruktureret og omdannet til at genopbygge en knust verdensøkonomi, der skaber et moderne sundhedssystem i alle underudviklede nationer, samt ny infrastruktur indenfor energiproduktion, vandforsyning og højhastighedstransport. Det skal være en åbning til Det amerikanske System for industrialisering og videnskabeligt fremskridt, på global målestok.

Der findes intet bedre eksempel for dette, end Amerikas tilbagevenden til rummet, med den ventede opsendelse af en amerikansk-produceret, bemanded raket til den internationale rumstation (ISS). Den grundlæggende forudsætning i den nye rapport er, at økonomisk vækst må være drevet af gennembrud i videnskab og teknologi, hvis gennembrud medfører stigninger i den produktive arbejdskraft. Det nuværende samarbejde i rummet

må blive til en fuldgyldig, international Måne-til-Mars-mission, som en "videnskabsmotor" for den samlede proces for at skabe ny, højteknologisk, produktiv beskæftigelse og uddannelse af unge mennesker, der kan påtage sig nye forskningsområder. Den nye rapport adresserer opgaven at omdanne den amerikanske arbejdsstyrke til at påtage sig denne udfordring, med et særligt spændende nyt begreb, præsenteret i kapitlet "Amerikas Rum-mission; Ungdommens Næste Grænse."

Det er tid til at amerikanere tænker stort igen. Spørg ikke hvordan eller hvornår økonomien genåbner. Spørg: "Hvad skal egenskaben og retningen være af den økonomi, som genåbner?" Den globale pandemi har revet masken af det fejlslåede britiske, neo-liberale økonomiske system og udstillet den tragiske forvandling af det agro-industrielle grundlag i vestlige økonomier til udhulede konsum- og underholdningsdrevne service-økonomier. Den har udstillet den lige så tragiske idé at de "underudviklede" lande til stadighed kunne forblive underudviklede uden folkemorderiske konsekvenser. Det system er dødt og det må begraves af et forbund af større nationer ledet af USA, Rusland, Kina og Indien, om skabelsen af et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem, baseret på det som Franklin Roosevelt havde i sinde: at løfte nationers økonomier over hele verden, og som længe er fordret af Lyndon LaRouche.

LaRouche præsenterede valgene, som vi står over for, i et webcast fra d. 14. juni, 2007: "Der er en uberegnelig global krise i gang... Dette er en krise, som handler om hvem der skal kontrollere verden. Vil det blive en gruppe af nationer, eller vil det blive det genopståede Britiske Imperium, som aldrig rigtig forsvandt – som overtager fra USA og etablerer dets verdensstyre gennem globalisering?"

Den nye rapport understreger den essentielle rolle som USA spiller, som en del af dette "nationsforbund." På den anden side, hvis et økonomisk "genopretningsprogram" forsøges alene

for den amerikanske økonomi – ved at undgå dette samarbejde og ignorere de underudviklede nationers nødråb for hospitalsbyggerier, sundhedsforsyninger, elektricitetsproduktion, vandinfrastruktur og nye transportsystemer – vil Wall Street og City of London kontrollere det. Og de vil sikre sig, at det bliver en “Grøn New Deal” og en ny “grøn finansboble” skabt til at erstatte deres sammenstyrtende “altings boble”.

Denne rapport indeholder også et særligt budskab til det amerikanske folk fra Helga Zepp-LaRouche, som opfordrer til en genopblomstring af USA's historiske identitet, som dette blev personificeret af George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, og, fremfor alle, hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche. Hun fornyer sin appel til Præsident Trump om at frikende LaRouche.

Et nyt sprog for økonomi

I kernen af rapporten er der et begreb, fremsat af Amerikas første finansminister, Alexander Hamilton, og videreudviklet af Lyndon LaRouche, at profit ikke kan måles i monetær terminologi, men kun i fysisk økonomisk vækst, drevet af gennembrud i videnskab og teknologi, som vil forøge den produktive arbejdskraft. Det betyder at man må se på arbejdskraften, ikke i form af penge, men i form af produktive relationer.

Forskellige af rapportens kapitler adresserer dette på enestående måder.

Kapitel 2 ser undersøger arbejde fra standpunktet af præcise definitioner af et nødvendigt, produktivt arbejde, ikke fra standpunktet af at få en lønseddel, og viser den forfærdende arbejdsløshed, eller overkvalificeret arbejdskraft af 1,5 milliarder mennesker globalt, og mere end 100 millioner i USA.

Kapitel 3 viser udfordringen at flytte nutidens økonomi, hvor mindre end 20% af vores arbejdskraft er beskæftiget med produktive aktiviteter (og endnu færre i egentlig produktion), til én, hvor 50% kan ansættes produktivt i at varetage verdens enorme fornødenheder indenfor sundhed, fødevarer og infrastruktur.

Kapitel 6 præsenterer en spændende, ny idé om at kvalificere vores unge til at deltage i den form for økonomi, som kan blive omdannet af Projekt Artemis og fremtidige rum-missioner, gennem skabelsen af et "Rum-CCC", baseret på 1930ernes Civile Konserveringskorps, der trænede 3 millioner unge mænd.

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. "Broder, kan du skænke et job?"
3. Hvordan millioner af nye, produktive arbejdspladser skabes for USA og verden
4. Fordoblingen af fødevarereproduktionen; millionvis af højteknologiske familiegårde
5. Fremtidens Sundhedssystem
6. Amerikas Rum-mission; Ungdommens Næste Grænse
7. Et Hamiltonsk Kreditsystem for Udvikling
8. Helga Zepp-LaRouche: En Appel til amerikanske borgere: Hvad Verden har brug for fra Amerika!

Helga Zepp-LaRouche retter

'en appel til amerikanske borgere: Hvad verden har brug for fra Amerika!'

Den 24. maj (EIRNS) – Følgende appel af Helga Zepp-LaRouche er det afsluttende kapitel i det netop udgivne LaRouchePAC-dokument "The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs." ('LaRouche-planen for genåbning af den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1.5 milliard nye produktive job).

Vi er kommet til det tidspunkt, hvor borgerne i USA er nødt til at huske den bedste tradition i deres historie: Den amerikanske Frihedskrig, Uafhængighedskrigen mod det Britiske Imperium, principperne der er udtrykt i forfatningen og Uafhængighedserklæringen, og principperne i det Amerikanske økonomiske System, som udviklet af Alexander Hamilton, Henry Clay og Henry C. Carey.

Essensen af alle disse aspekter af den amerikanske historie fremgår meget klart i forordet til forfatningen:

"Vi – den amerikanske befolkning – forordner og etablerer denne forfatning for Amerikas Forenede Stater, med henblik på at danne en mere perfekt union, etablere retfærdighed, sikre indenrigs ro, sørge for fælles forsvar, fremme den generelle velfærd og sikre frihedens velsignelser for os selv og vores efterkommere".

Hensigten med forfatningen, som udtrykt i forordet, om at fremme den generelle velfærd, ikke kun for den nuværende generation, men også for alle fremtidige generationer, indeholder en ubetinget afvisning af den såkaldte "aktionærværdi"-politik og globaliseringens uhæmmede frie handel, der dengang, som nu, blev promoveret af det britiske imperium, hvilket ikke alene har udvidet kløften i selve USA

mellem en klasse af stadig rigere milliardærer og det stigende antal fattige, men også er ansvarlig for den katastrofale underudvikling i såkaldte udviklingslande.

Det står klart, at verden aldrig vil vende tilbage til den tingenes tilstand, der eksisterede før coronavirus-pandemien brød ud. Vi befinder os ved et absolut vendepunkt i historien, hvor vi enten vil være i stand til at bringe verden i orden, med det program vi har skitseret på disse sider for at besejre underudviklingen, eller vi trues med at styrte ned i en mørk tidsalder. Fasen med ubegrænset globalisering, som tilhængerne af en unipolær verden har forsøgt at gennemføre, især efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, og som førte til en global bølge af protester, herunder valget af Donald Trump, er ovre for altid.

Lyndon LaRouche havde forudsagt den katastrofe, der nu udfolder sig for vores øjne i alle dens aspekter, fra hans karakterisering af præsident Nixons katastrofale ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971 og hans prognoser for faren for pandemier som følge af den monetaristiske politik, til det systemiske sammenbrud af det finansielle system. I løbet af det samme tidsrum, der strækker sig over et halvt århundrede, præsenterede han et hidtil uset antal løsninger til at overvinde kriserne i USA og internationalt, og det er i den samme ånd, at programmet her er udtænkt.

Enhver ærlig person, der læser disse analyser og programforslag i dag, i lyset af den aktuelle pandemi og ødelæggelsen af den reelle økonomi, vil konkludere, at Lyndon LaRouche var en mand med forsyn. Idéen om forsyn er ikke her ment i en streng religiøs forstand, men i at hele hans tankemetode var i så stor overensstemmelse med principperne for det fysiske univers, at hans analyser og kreative forslag var af en enorm, næsten profetisk præcision. Han tænkte og arbejdede "i harmoni" med universets intention, og – hvis det forstås korrekt – med Skaberens.

Derfor er den største forbrydelse, der blev begået ved den uretfærdige fængsling og livslange bagvaskelse af LaRouche – foretaget af det samme McCarthyagtige apparat der er ansvarlig for det igangværende kupforsøg mod præsident Trump – ikke kun den skandaløse uretfærdighed begået mod LaRouche personligt, men frem for alt, at det har gjort det ekstremt vanskeligt for amerikanere og andre over hele verden at få adgang til disse løsninger. På mange måder er de enorme genvordigheder, som befolkningen nu døjer med på grund af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise, resultatet af den politiske forfølgelse af denne ekstraordinære tænkter. Og desværre er hans advarsel om, at ingen ville være sikker, hvis hans forfølgelse blev tolereret, gået i opfyldelse. Når man f.eks. overvejer, hvordan general Flynn er, og vil blive, retsforfulgt kommer man i tanke om Martin Niemöllers berømte citat: "Da nazisterne kom efter kommunisterne, tav jeg; jeg var ikke kommunist. Da de spærrede socialdemokraterne inde, tav jeg; jeg var ikke socialdemokrat. Da de kom efter fagforeningsfolkene, var jeg tavs; jeg var ikke fagforeningsmand."

Det er på høje tid, at Lyndon LaRouche, manden og hans ideer, bliver fuldstændig rensset, og jeg opfordrer personligt præsident Trump til at gøre det.

Men Lyndon LaRouches ideer lever, hvilket dette program til oprettelse af 1,5 milliarder nye, produktive job verden over understreger. USA har nu nået et bristepunkt i sin historie, hvor enten ideerne i traditionen af den amerikanske forfatning realiseres, eller det britiske imperiums finansielle generobring af den amerikanske koloni vil kaste hele verden, sammen med USA, ud i en mørk tidsalder. Dette er tidspunktet, hvor de krav som Nicholas Cusanus – der med sine værker tilbage i det 15. århundrede allerede havde lagt grundlaget for den amerikanske republik – fremlagde i sin *Concordantia Catholica*, nu er blevet et spørgsmål om overlevelse for hele verden. Han fastslog, at det eneste legitime grundlag for en

nations eksistens er dens forpligtelse til alle nationers almene vel, og til et sådant forhold mellem alle nationer. Netop dette var Benjamin Franklins intention med den amerikanske forfatning og Uafhængighedserklæringen mod det Britiske Imperium. Det var også præsident John Quincy Adams opfattelse, at USA udenrigspolitisk skulle være en del af en alliance med fuldstændig uafhængige suveræne republikker knyttet sammen af en fælles idé, og at Amerika ikke var påkaldt til "at gå udenlands på jagt efter monstre at ødelægge."

Nøglen til at opbygge en sådan hårdt tiltrængt alliance i dag er positivt samarbejde mellem USA og Kina. Coronavirus-pandemien har unægteligt gjort det klart, at den kombinerede industrielle kapacitet i verdensøkonomien er udhulet, og ikke tilnærmelsesvis tilstrækkelig til at brødføde og opretholde værdigheden af verdens befolkning i dag. Samarbejde mellem de to største økonomier i verden er derfor en væsentlig forudsætning for at overvinde indvirkningen af pandemier, sult og fattigdom i Afrika, Latinamerika, dele af Asien og endda regioner i Europa og USA.

Selvom der, takket være manipulationerne fra de britiske hemmelige tjenester og anglofile politikere i USA, er blevet gjort stor skade på forholdet mellem USA og Kina gennem gensidige beskyldninger med hensyn til oprindelsen og håndteringen af coronavirus, og skønt den nuværende "Kina-hetz" fremkalder de mørkeste erindringer fra McCarthy-perioden, er et konstruktivt samarbejde mellem USA og Kina ikke alene absolut muligt, men peger også på vejen til en ny æra i menneskets historie. Denne æra må være kendetegnet ved at overvinde geopolitikken og fremme alle nationers generelle velfærd på denne planet.

I betragtning af de eksistentielle problemer, som mange mennesker i Amerika står overfor på grund af pandemien, er der muligvis ikke megen offentlig opmærksomhed på den enorme kløft, der eksisterer mellem det image, som USA nød i verden

på tidspunktet for Den amerikanske Frihedskrig og under præsidenterne George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln eller Franklin Delano Roosevelt, og så det USA der har ført uendelige krige i hele verden siden afslutningen af Sovjetunionen under Bush- og Obama-administrationerne. Engang blev Amerika betragtet af alle republikanske kredse rundt om i verden som et frihedstempel, og et fyrtårn for håb; som et land hvis forfatning tjente som model for republikanske forhåbninger i mange lande over hele verden. Men under Bush- og Obama-regeringerne veg beundring og venskab for frygt, eller det der er værre, den amerikanske militære magt.

Den er fem minutter i midnat, mht. at leve op til løftet om et konstruktivt forhold til præsident Xi Jinping og Kina, som opstod i de tidlige dage af Trump-administrationen. I betragtning af at "Russiagate" fuldstændig er miskrediteret og den sandsynlige retssag mod de britisk inspirerede kupmagere, er der intet der står i vejen for et konstruktivt samarbejde mellem USA og Rusland, som det er blevet vist af NASA og Roscosmos. Hvis USA nu tager føringen i det økonomiske genopbygningsprogram og skabelsen af 1,5 milliarder produktive job i verden, og hjælper med til at gøre den Nye Silkevej til 'Verdens-Landbroen', vil USA i hele verdens øjne genvinde den position, det engang havde: som en pioner for frihed og håb for hele menneskeheden.

– Helga Zepp-LaRouche

Danmarks nye coronastrategi.

Udtalelse af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, 12. maj 2020

Mette Frederiksen og den danske regering udviser fortsat godt lederskab i håndteringen af coronapandemien. Langsomt (og vi er nogle, der mener for langsomt) og sikkert er man i gang med at udvide viften af tiltag, så det er muligt at gennemføre den igangværende genåbning af Danmark uden at få en eksplosiv tilvækst i antallet af smittede.

Man insisterer også meget fornuftigt på at åbne trinvist, så man har mulighed for at trække i tøjlerne, hvis man igen – som i begyndelsen af marts – ser, at man er ved at miste kontrollen.

Samtidig er man ved at genindføre smittesporing på baggrund af stadig flere test for COVID-19, så man kan finde smittespredere – også de, der ikke udviser symptomer og derfor er de største smittespredere – og bryde smittekæderne. I stedet for at overlade dette til de smittede selv er det vigtigt, at erfarne smittesporere styrer processen og at man, som jeg fremlagde det i "Operation virus ud af skindpelsen" den 30. marts (www.schillerinstitut.dk/si/?p=28801), sikrer en vedvarende dialog med de smittede. Udover smittesporing kan man også samle vigtig viden om coronavirussens symptomer, smittemetoder og sygdomsforløb. Kend din fjende, hvis du ønsker at besejre den.

Det er også aldeles fornuftigt at oprette en styrelse til at styre og koordinere indsatsen imod den nuværende og fremtidige pandemier, så vi ikke igen bliver taget på sengen.

Skal vi være bekymret over, at alle disse tiltag imod COVID-19

måske blot er en hemmelig plan for at fjerne de borgelige frihedsrettigheder og indføre et diktatur – iscenesat af Bill Gates og andre suspekterede individer – som man kan læse på internettet? Nej. Tiltag som dem, den danske regering i samarbejde med det danske folketing har gennemført, er nødvendige, hvis man skal gøre sig håb om at kunne besejre en pandemi som COVID-19.

Men man skal passe på, at der, i kampen for at redde samfundet ud af coronakrisen, ikke bliver gennemført økonomiske tiltag for at redde det nuværende bankerotte finanssystem på bekostning af befolkningens fremtidige levestandard, som det skete under finanskrisen i 2007-2008, og som det allerede bliver forsøgt fra finansinteresser og centralbanker rundt om i verden. Den kamp kan kun vindes, hvis vi har stærke nationale regeringer, der forsvare deres land og befolkning imod disse supranationale finansielle interesser.

Det kræver gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love, som Schiller Instituttet har fremlagt dem, og dertil opbygningen af en global sundhedsinfrastruktur, parallelt med opbygningen af en global energi- og transportinfrastruktur, til bekæmpelse af underudvikling, fattigdom og fremtidige pandemier. På den baggrund kan vi samarbejde med resten af verden, som er i samme coronainficerede båd, og som har samme fælles interesse i at sikre vore nationers og befolkningers fremtid.

**NYHEDSORIENTERING APRIL-MAJ
2020:**

Menneskehedens eksistens afhænger af et nyt paradigme nu!

Download (PDF, Unknown)

'Alle mennesker skal være brødre': Fra COVID-19 til Det nye Paradigme

LaRouche PAC Manhattan-projekt;

dialog med Helga Zepp-LaRouche, Hussein Askary og Jacques Cheminade

Lørdag den 4. april 2020. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Jacques Cheminade, LaRouche-bevægelsens leder i Frankrig og fhv. præsidentkandidat samt Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, talte om USA i forbindelse med LaRouche-bevægelsens mobilisering for at vedtage Lyndon LaRouches økonomiske politik globalt, for at tackle den udprægede mangel på udvikling rundt om i verden. Der er ingen

'nationale' løsninger på COVID-19 eller finansielle kriser som sådan, alene globale løsninger.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Goddag. Jeg synes det bliver meget tydeligt nu, at vi befinder os midt i, eller i begyndelsen af, hvad der ser ud til at blive den værste krise i menneskets historie. Det står allerede klart, at sundhedssystemerne i Europa – i Italien og Spanien – i USA ikke slår til. Der er ikke nok medicinske forsyninger, ansigtsmasker, respiratorer, læger, sygeplejersker, intensiv-enheder. Det står også meget klart, at denne pandemi – pandemi betyder, at det er en verdensomspændende epidemi – spreder sig meget hurtigt til udviklingslandene. Man kan være sikker på, at hvis den rammer lande som Haiti, eller de 55 afrikanske nationer eller store befolkede nationer i Asien, vil situationen blive endnu værre. Det er meget tydeligt, at de ikke har tilstrækkelige medicinsk forsyninger; de har ikke engang et sundhedssystem. De har ikke rent vand. Idéen om at isolere sig selv og vaske sine hænder betyder intet, for sådan noget findes ikke for mindst halvdelen af befolkningen. Og det betyder, at denne ting er ved at komme helt ud af kontrol.

Så formålet med denne konference og dette møde i aften er at starte en kampagne for at sætte ét enkelt spørgsmål på dagsordenen. Det er, at vi er nødt til at reagere på dette som en enig menneskehed, og at vi må droppe alle andre dagsordener. Vi er nødt til at opbygge et verdenssundhedssystem; vi er naturligvis nødt til at geare op for at forsvare folket i USA, i de europæiske lande. Men i betragtning af det faktum at det er en pandemi, vil dette ikke være tilstrækkeligt. Denne virus vil mutere; den vil vende tilbage, og den vil vende tilbage i bølger, og i stigende grad ødelægge vores reelle produktion. Det vil have en alvorlig indvirkning på fødevareproduktionen. OECD (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling) har allerede fremsat erklæringer om, at de forventer, at den økonomiske effekt vil være en reduktion af den industrielle produktion i OECD-

landene på 30%; man vil få millioner af arbejdsløse. Derfor er vi nødt til at have et komplet skifte i dagsordenen for udelukkende at producere for en effekt; nemlig at opbygge et sundhedssystem i hvert eneste land i verden med den samme energi, den samme lidenskab, de samme midler.

Præsident Trump har indført undtagelsesloven 'National Defense Production Act'. Guvernør Cuomo har opfordret til en hidtil uset mobilisering af alt sundhedspersonale – læger, sygeplejersker, omskoling, uddannelse af unge. Dette er skridt i den rigtige retning, men det skal ledsages af en opbygning af den industrielle produktion for at producere alle de nødvendige midler til at bekæmpe denne pandemi. Det betyder hospitaler i hvert land; det betyder beskyttelsesdragter, ansigtsmasker, respiratorer. Hele industrien skal indrettes med dette for øje, indtil vi har besejret denne pandemi.

Der er ingen måde, hvorpå centralbankernes likviditetspumpe vil kunne fortsætte igennem denne mobilisering. Der er mennesker der siger, at dette kommer fuldstændig uventet, at dette er et komplet chok. Altså, vi kan bevise, at dette ikke er tilfældet. Lyndon LaRouche advarede siden 1971 om, at dette ville ske, da han advarede om konsekvenserne af, at Nixon forlod Bretton Woods-systemet. Siden 1973 og 1974 advarede han i særdeleshed om, hvad den økonomiske effekt af de betingelser som IMF og Verdensbankens politik pålagde udviklingssektoren ville være. Og han advarede om, at pandemier ville blive resultatet. Hele hans livsværk var at advare om den kendsgerning, at monetarisme – denne anden dødbringende virus som Dennis talte om – ville resultere i pandemier. Man kan ikke sænke levestandarden på hele kontinenter over længere tid uden at fremme lavere livsformer i biosfæren til at tage over; nemlig vira.

Ideen er at starte en mobilisering på verdensplan, en mobilisering som fuldstændig vil ændre paradigmet. Vi har opfordret til et topmøde med de vigtigste lande i verden – USA, Rusland, Kina og Indien – at de må holde et topmøde for

at ændre systemet; at blive enige om at få en ny verdensøkonomisk orden, der skaber mulighed for, at ethvert land på denne planet kan overleve. Der er bevægelser i denne retning. Netop i dag talte præsident Trump i telefon med Macron, den franske premierminister, og de blev enige om at fremskynde et lignende forslag fremsat af præsident Putin i begyndelsen af januar, hvor de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd straks skal indkalde et hastemøde og enes om øget samarbejde mellem FN's nationer om at gå i denne retning.

Schiller Instituttet indkalder til en international internetkonference den 25. og 26. april. Længe før omfanget af pandemien stod klart, var målet med Schiller Instituttets konference at formulere et program, der kan hjælpe med at forme diskussionen for topmødet mellem disse stormagter. Vi er nødt til at have en drastisk aksiomatisk ændring. Der er allerede mange diskussioner, som er nyttige og skal understøttes; såsom ophævelse af alle sanktioner for at give alle lande mulighed for at bekæmpe pandemien. At holde en øjeblikkelig våbenhvile; at stoppe for alle militære handlinger, men der er brug for mere. Der er brug for en massiv mobilisering med opbakning fra mange mennesker og mange organisationer, for fuldstændig at ændre dagsordenen.

Der findes en vellykket model for, hvordan coronavirus blev besejret, i det mindste midlertidigt; det var hvad Kina gjorde i Wuhan og Hubei-provinsen. Det vil sige, at man må have total testning; man bliver nødt til at have identifikation af de mennesker, der tester positivt, man må isolere dem og sætte dem i karantæne. På den måde kan infektionskæden brydes, og virusset kan besejres. Problemet er, at det har vist sig, at det ikke er muligt at gentage denne model i den transatlantiske verden, simpelthen fordi testudstyr ikke er tilgængelige, fremstillingsvirksomhederne var ikke klar endnu. De vestlige regeringer bortødslede den varslingsperiode, som de fik gennem den kinesiske intervention.

Men det må der nu sættes fart i, ved hjælp af den form for

mobilisering som jeg talte om. Den apokalyptiske dimension af hvad vi står over for vil stå meget klar inden for kort tid. Al forvirringen, alle de falske nyheder om, at coronavirus kun ville være som en slem influenza, al denne misinformation vil fortone sig. Der vil være en åbenhed over for at diskutere et helt nyt paradigme.

Der er også behov for at gøre det meget klart, at bagmændenes ideer, de folk og kræfter der er ansvarlige for, at vi endte i denne situation i første omgang, ikke må sejre. I dag er der for eksempel en artikel af Henry Kissinger i Wall Street Journal med overskriften "Coronavirus vil for evigt ændre verdensordenen". Vi skal huske, at Kissinger måske ved, at timen er ved at være inde, hvor den gamle verdensorden uopretteligt og for evigt forsvinder. Men vi må ikke glemme, at det var Kissingers politik med NSSM 200 (National Security Study Memorandum 200 er et amerikansk dokument om befolkningsreduktion, *red.*) der blev aftalt i 1974, og som var en stor del af denne morderiske malthusianske affolkningspolitik mod udviklingslandene.

Dette memorandum, som først blev offentliggjort i begyndelsen af 1990'erne, sagde, at befolkningen i visse udviklingslande må reduceres og kontrolleres, fordi der er store ressourcer, som alle er i USA's strategiske interesse. En anden af 'gerningsmændene' var den onde politik fra Romklubben, der begyndte at sprede denne idé om, at der er grænser for vækst, og at man er nødt til at gå over til en økonomi med nulvækst. En løgn som straks blev tilbagevist af Lyndon LaRouche, der skrev en meget vigtig bog med titlen 'There Are No Limits to Growth' (Der er ingen grænser for Vækst). Det var også John D. Rockefeller III's politik, der på FN's befolkningskonference i Bukarest samme år – 1974 – begyndte at tale om overbefolkning, befolknings eksplosion og andre sådanne malthusianske ideer.

Disse mennesker er mordere. Hvis I ønsker at se beviser, så se på hvad Jeremy Warner skrev den 3. marts i Daily Telegraph, hvor han sagde, at der er en fordel forbundet med coronavirus.

Det er, at den frasorterer de ældre. Det er klart, at Warner er på linje med prins Philip, der på en offentlig konference om religion sagde, at han ønsker at blive reinkarneret som en dødbringende virus, så han bedre kan hjælpe med at reducere verdensbefolkningen. Eller lyt til hvad Sir David King, den ledende videnskabelige rådgiver for både Blair- og Brown-regeringerne, der åbent sagde, at de ældre må ofres af hensyn til økonomien. Disse malthusianeres synspunkter må bringes for en ny Nürnberg-domstol, fordi det helt klart gælder for dem, at de vidste eller burde have vidst, hvilke konsekvenser deres politik ville have for Den tredje Verden.

Selv den tyske hærs tænketank, Det Tyske Institut for Forsvar og Strategiske Studier, har netop fremsat et krav om en tilbundsgående undersøgelse af, hvordan verden så blindt kunne gå ind i katastrofen. En sådan undersøgelse er allerede foretaget. Den har vi foretaget igennem de sidste 50 år. Lyndon LaRouche advarede igennem et halvt århundrede om, at nøjagtigt dette ville ske. Også i det tyske parlament var der, i 2012, i forbindelse med SARS-pandemien, et scenarie på den såkaldte modi-SARS – hvilket betyder modificeret SARS – der sagde, at en mulig pandemi kunne nå frem til Europa, USA og Asien. Mærkeligt nok udelod de Afrika, så hvis man taler om pandemien og man udelader Afrika, er det meget underligt. Men det blev også ignoreret.

Hvad der er brug for nu, er en hidtil uset – og jeg mener virkelig hidtil uset – mobilisering. Jeg opfordrer jer alle til at deltage i at opbygge en alliance af mennesker, der vil deltage i Schiller Instituttets konference den 25. og 26. april. Og jeg vil have jer til at nå ud til mange organisationer og mennesker i Nordamerika, Europa, men også Latinamerika, Asien, Afrika. At nå ud til FN-organisationer, til ngo'er, til Verdenssundhedsorganisationer med det ene formål: At vi er nødt til at geare op for at opbygge et Silkevejs-sundhedssystem i alle lande. Vi må opnå en dampromleeffekt af mennesker, der straks kræver hospitaler,

ICU-enheder, men også mad. Fordi der allerede er fare for, at denne pandemi ledsages af en fødevaremangel på grund af sammenbrud af dele af fødevareproduktionen, fra de berørte mennesker, osv.

Men hvis vi samtidigt ønsker at opbygge et nyt sundhedssystem på verdensplan, er det meget tydeligt, at det ikke kan gøres med den nuværende kasinoøkonomi. Så er der brug for Lyndon LaRouches fire love. Det vil være nødvendigt med en global Glass/Steagall-bankopdeling for at finansiere et sundhedssystem i alle lande. Vi har brug for en nationalbank i hvert land, og disse nationalbanker skal være tilsluttet et Nyt Bretton Woods-kreditsystem. Resultatet af dette må også være et helt andet sæt af værdier. Absolut ikke den liberale orden og 'Oplysningstidens' værdier, som Kissinger beder om, men hvad vi i stedet har brug for er en tilbagevenden til humanistiske værdier, til ideen om menneskeheden som én menneskehed. At vi sætter de fælles interesser for menneskeslægten foran de nationale interesser, og at vi kommer ud af dette med et helt nyt paradigme for kærlighed til menneskeheden og et nyt system for internationale relationer, der sætter samarbejde over konfrontation. Hvis vi alle er forenede i denne ånd, tror jeg, at vi kan forvandle denne forfærdelige krise til en chance for hele menneskeheden ved at ændre paradigmet til at blive virkelig menneskeligt, som en menneskelig art.

Appel for Beethoven året

Den følgende resolution bliver cirkuleret internationalt af Schiller Instituttet.

På et tidspunkt hvor vi er vidner til voksende og tankeløs vold, de kulturelle værdiers forfald, en næsten uhørt fordømmelse af den folkelige smag, og brutaliseringen af menneskelige relationer, har vi ikke desto mindre én afgørende kilde, hvorfra en kulturel og moralsk genoprejsning kan skabes:

klassisk kunst! Det storslåede menneskesyn der er forbundet med de poetiske værker af Dante, Petrarca, Lessing eller Schiller, eller de ophøjede kompositioner af Bach, Mozart, Verdi, Beethoven, Schubert, Schumann eller Brahms er stadig et referencepunkt for den måde, hvorpå vi definerer os selv som et samfund.

Men når vi betragter kunstnerens rolle i den nutidige kultur, og anvender Schillers målestok:

*Der Menschheit Würde ist in eure Hand gegeben,
Bewahret sie!
Sie sinkt mit euch! Mit euch wird sie sich heben!*

*Menneskets værdighed ligger i jeres hænder,
Bevar den!
Den synker med jer! Med jer, skal den hæve sig!*

kommer et fornedrende billede til syne. Vores uddannelsessystem formidler næppe nogen som helst viden om klassisk kultur, vores såkaldte ungdomskultur er domineret af en grimhedskult, og selve den klassiske kultur er under massivt angreb. I årtier har efterkrigstidens teaterforeninger opfundet nye afgrundsdybe vederstyggeligheder, fremførelser af Shakespeare eller Schiller er blevet uigenkendelige, operascenen er i nogen tid blevet en slagmark, hvor diverse instruktørers perverse fantasier kan udspilles, og nu forulemper selvbestaltede moderne komponister sågar Beethovens kompositioner, tydeligvis fordi de selv er ude af stand til at skabe noget som helst.

Dette må stoppes! Tiden er inde til at iværksætte en

kontraoffensiv!

Beethoven-året, hvori mange af Beethovens kompositioner vil blive fremført verden over, giver os en vidunderlige lejlighed til at mindes den vestlige kulturs bedste kulturelle tradition, og at sætte den op imod den nedadgående moralske tendens i de sidste årtier. Vi kan ikke længere overlade roret til en teater- og musikmafia, der har ødelagt klassisk kunst. Derfor kræver vi skabelsen af en renæssancebevægelse til forsvar for og genoplivning af klassisk kunst. Som Friedrich Schiller uigendriveligt beviste dette i sine æstetiske breve: Kun igennem stor kunst kan vi finde den indre kraft til at udvikle vores egen kreativitet og forbedre os selv som mennesker.

Verden befinder sig for øjeblikket midt i epokegørende forandringer, hvor igennem den tidligere æra, domineret af transatlantiske lande, er ved at få en ende, og udviklingscentret er i gang med at skifte til Asien, hvor adskillige befolkninger med rette er stolte af deres, i nogle tilfælde, 5000 år gamle civilisationer og støtter disse. Hvis Vesten har noget som helst at bidrage til udformningen af det spirende nye paradigme, i en humanistisk ånd, så er det vores fremskredne kultur forbundet med Renæssancen og den klassiske periode.

Jeg støtter denne resolution! Underskriv gerne her.

Fra arkivet: »Beethovens

**årtier lange kamp
for den Niende Symfoni«
Kun sjældent i menneskehedens
historie
har der været en dialog og en
syntese
mellem to, store intellekter
på
Friedrich Schillers og
Beethovens niveau,
endskønt de aldrig mødtes.
Resultatet heraf blev den 9.
Symfoni.**

Lad os begynde med Beethovens Niende Symfoni, der slutter med en overraskelse – menneskelige stemmer, der stemmer i med idéerne i Friedrich Schillers digt, Ode til glæden, indflettet i orkesterstemmerne, som dermed skaber et af historiens mest bevægende kunstværker. Lad os dernæst, ved at gå baglæns i tiden, gå igennem Beethovens tredive år lange søgen for at opnå dette og standse ved nogle af de musikalske milepæle, der førte til dette udødelige mesterværk i bevidstheden om den kendsgerning, at vi kun kan lytte til disse forløbere med deres efterfølgeres toner klingende i vore ører.

Rapporten er oversat fra engelsk. Den originale engelske

rapport kan læses her.

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING FEBRUAR- MARTS 2020: Coronavirus kan udløse finanskrak – LaRouches fire økonomiske love nu!

Download (PDF, Unknown)

Udtalelse af præsidenten for det Internationale Schiller Institut Kina fortjener ros og samarbejde for dets kamp imod coronavirusset

Af Helga Zepp-LaRouche

Den 7. februar 2020 – Navnet på det tyske ugeblad 'Der

Spiegel' betyder på engelsk: "The Mirror" ("Spejlet"). Og hvad man i denne uge rent faktisk ser på forsiden af den trykte version af Der Spiegel – en person med en gasmaske, beskyttelsesbriller, øretelefoner og en rød hættetrøje – er et spejlbillede af de racistiske redaktørers grimme ansigter. Overskriften "Coronavirus Made in China" skulle faktisk have været "Det racistiske monsters [der Spejgels] grimme fjæs".

Dette stykke 'gule snavs'-journalistik var så slemt, at den kinesiske ambassade i Tyskland udsendte en formel klage på deres hjemmeside. Den berygtede 'Jyllands-Posten' fra Danmark havde en lige så modbydelig såkaldt satiretegning, der anbragte coronavirus på det kinesiske flag. Forskellige amerikanske såkaldt 'mainstream-medier' bruger det afskyelige, racistiske udtryk "Den gule Fare". Hvad alle disse skildringer viser, er den grimme virkelighed af en åbenlys indgroet racisme under et meget tynd lag fernis af "vestlige værdier".

Sagen er, at generaldirektøren for WHO, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, gentagne gange har rost Kina for en fremragende håndtering af epidemien, og har bemærket at Kina har sat en ny standard for behandling af sådanne problemer. Andre embedsmænd i sundhedssektoren oplyser, at responsen fra den regionale regering i Wuhan og udbredelsen af information er "moderne", og at der er blevet offentliggjort en ekstremt imponerende mængde nye oplysninger i deres daglige opdateringer siden 31. december/1. januar.

At betegne en virus som "kinesisk" er lige så dumt som at sige, at det er en persons egen skyld, hvis han smittes af influenza eller bliver syg i almindelighed. Det kan ske overalt i verden, og det kan ske for enhver person på planeten. Læren fra dette nylige tilfælde af reaktionen på udbruddet af coronavirus er, at det viser hvem i det internationale samfund, der er i stand til at reagere [hensigtsmæssigt] på farer, der truer hele menneskeheden; hvem der er en 'hulemand', og hvem der ikke er.

Hvis Europa og USA ønsker at være troværdige, når talen falder på "menneskerettigheder" og "vestlige værdier", burde de gå sammen med Kina og samarbejde om at besejre coronavirus. Coronaviruset og det faktum, at 100.000 mennesker hvert år bliver dræbt af komplikationer fra influenza, viser hvor presserende det er at gøre nye gennembrud i den grundlæggende forståelse af livsprocesser for at overvinde hidtil livstruende sygdomme. Europa og USA bør også samarbejde med den mest fremtidsorienterede vision på den internationale dagsorden, nemlig udvidelsen af Bælte- og Vejinitiativet (BVI) til Sydvestasien og Afrika og det internationale samarbejde om 'Rum-Silkevejen'.

Man bør helt sikkert reflektere over aktualiteten i bedømmelsen fra Gottfried Leibniz, der sagde: "I hvert fald forekommer det mig, at forholdene hos os, hvor det moralske forfald griber vældigt om sig, næsten gør det nødvendigt, at kineserne sender os missionærer, som kan lære os den naturlige religions anvendelse og praksis... Derfor tror jeg, at hvis en vismand blev valgt til dommer – ikke angående gudinders skønhed, men de enkelte folks fortrin – ville han give 'guldæblet' til kineserne..."

Jeg synes Leibniz var langt klogere end eksempelvis Der Spiegel, Jyllands-Posten og the New York Times.

NYHEDSORIENTERING JANUAR
2020: Hold et hastetopmøde

mellem Putin, Xi Jinping og Trump

Download (PDF, Unknown)

Dansk oversættelse: Grænsen for det rimelige er endegyldigt overskredet: Et åbent brev i Beethovenåret til dem, der holder af klassisk musik af Helga Zepp-LaRouche

Download (PDF, Unknown)

Om den manglende evne til at komponere musik.

Et åbent brev i Beethoven-året til de tyskere (og andre), der holder af klassisk musik:

Menneskehedens værdighed er givet i jeres hånd, Bevar den!

Den synker med jer! Med jer vil den sig hæve.

– Friedrich von Schiller

Det første man kan sige om opførelsen af Beethovens Fidelio på Staatstheater Darmstadt i en iscenesættelse af Georg Ditttrich og en musikalsk bearbejdelse af finalen ved Anette Schlünz er: Den er mere end elendig. Fuldstændig elendig ud fra et musikalsk, et kunstnerisk, et filosofisk og et menneskeligt synspunkt. I en lang række af stupide, smagløse, gentagne opførelser af regiteater, sådan som de er blevet fremført i over et halvt århundrede(!) – først indskrænket til teateret, men i nogle år også overført til operaen – var denne opførelse det absolutte lavmål.

Da Hans Neuenfels i sommeren 1966, som en 25 år gammel instruktør på teateret i Trier, lod et flyveblad omdele for at annoncere den »første happening i Rheinland-Pfalz«, hvor han også fremsatte spørgsmålet: »Hvorfor misbruger De ikke småpiger?« var han helt i overensstemmelse med 68-ernes overbevisninger, sådan som man senest så det hos Cohn-Bendit. Siden da – efter 53 år – parrer forskellige nøgne mennesker, rockere, skizofrene eller nazi-klædte sig på scenerne og har med stor succes forvrænget de klassiske digteres og komponisters værker til ukendelighed. Originalitet er noget helt andet.

Darmstadt-teaterets Fidelio-opførelse præsenterer ikke blot et multimedie-miskmask af æstetiske smagløsheder, fremmedgørelses effekter i Brechts stil og en overlejring af de musikalske scener i den første del med et lærred, der optager hele scenen, og hvorpå der projiceres billeder og filmudsnit, der skal illustrere den tidsmæssige baggrund for de otte opførelser, der har fundet sted fra 1805 til i dag. Det samlede indtryk er kaotisk, man får ondt af de sangere, der må synge imod dette sønderkårne flimmer, som for eksempel Leonore, der hele tiden må løbe rundt på scenen som en hovedløs høne.

Men den virkelige monstrøsitet finder sted i den anden del, hvor finalen, operaens storslåede frihedshymne, sønderhakkes af Anette Schlünz af kompositioner i den nye musikalske stil. Schlünz beskriver sine komponerede indskydelser på følgende måde i programhæftet:

»Lidt efter lidt opstår der sådant et »Heil-kor«, der delvist forstummer, eller hvor kun enkelte stemmer eller ord bliver stående. Flere gange radikaliserer jeg også Beethovens instrumentering for at forstærke hans ideer yderligere, eller jeg gentager enkelte takter og stopper så pludselig. Det var et meget stort ønske hos mig at indflette fremmede klange og indfarve

musikken forskellige steder. Den trompetfanfare, der lyder allerede ved forestillingens begyndelse fra statsteaterets balkon, tager jeg op og udvider: Det er det signal, der giver tegn til opbrud. Enkelte instrumenter og musikere falder så at sige ud af orkesterklangen og bringer derved noget nyt ind i den.

Ensemblestykket i F-dur – et fantastisk stykke musik med en ophøjethed og harmoni, som jeg ikke ville vove at røre ved – lader jeg derimod stå uberørt som en ædelsten. Det følgende mellemspil med min musik, hvor forskellige klange, inklusive otte kvindelige sangeres røster sendes ud i rummet, bryder Beethovens klangverden fuldstændigt op.«

Fra de maltrakterede tilskueres synspunkt havde Schlünz's indskudte brag, hvor sangerne og musikerne udbasunerede deres øredøvende larm midt blandt publikum og fra alle sider, ikke mere det ringeste med musik at gøre: Grænsen til legemsbeskadigelse var entydigt overskredet.

Hvor stærkt følelsesmæssigt forstyrret Schlünz er, fremgår tydeligt af hendes næste sætninger:

»Når jeg har lyttet, har jeg ofte forestillet mig, at jeg sad ved tangenterne på en mikserpult og skruede hastigheden yderligere op. Og der ville jeg ganske enkelt tillægge Beethoven den ide, at han under kompositionen næsten havde til hensigt at drive musikken over gevind. Det er en rigtig jubelmaskine! Det minder mig om børn, der overreagerer fuldstændig af begejstring, fordi de ikke ved, hvordan de skal styre deres følelser.«

Hvis der er noget der er overreageret her, så er det den ynkelighed, Schlünz demonstrerer her, hendes følelsesmæssige impotens til at begribe det ophøjede ved kærlighedens sejr mellem Leonore og Florestan. Endvidere kan hun øjensynligt ikke udstå denne storhed; hendes forestilling om at skrue musikkens hastighed op ved hjælp af en mikserpult, er det samme ukontrollerede tab af besindelse, som Ibykus's mordere forråder sig selv med, efter at Erinyernes kor har påkaldt poesiens højere magt i teateret i Korinth. Små, tarveligt tænkende sind kan hverken udstå store ideer eller ophøjede følelser.

Den storslåede finale i Fidelio, hvor Beethoven hylder tyranniets overvindelse ved modet i ægtefællernes kærlighed, er udtryk for den ædleste humanitet, hvor kærlighed, mod og frihedsvilje finder deres musikalske udtryk. I Leonores arie siges der forinden: »Jeg vakler ikke, vort ægteskabs kærlighedspligter styrker mig.« Beethoven valgte operaens stof: en vellykkede idealisering, i Schillers ånd, af en historisk begivenhed: markis de La Fayette's, Den amerikanske Frihedskrigs og de franske republikaneres helts, befrielse fra fangenskab ved hans hustru Adrienne. Deri kommer Beethovens eget republikanske sindelag til udtryk, hvilket under datidens feudale strukturer og Napoleons felttog krævede personligt mod.

Sådanne dybt menneskelige følelser er ikke længere tilgængelige for det ødelagte følelsesliv hos Frankfurterskolens repræsentanter og den liberale tidsånd. Teaterinstruktøren Paul-Georg Dittrich sagde på afslørende vis i sit interview i programhæftet, at finalen forekommer ham »som en fejring, hvor man ikke engang ved, hvad der egentlig bliver fejret«. Selvom Dittrich og Schlünz ikke ved det, betyder dette under ingen omstændigheder, at de også har retten til at ødelægge denne tilgang for almindelige mennesker gennem dekonstruktionen af Beethovens komposition.

I ånden af Kongressen for Kulturel Frihed

Men præcis dette var fra begyndelsen hensigten med de forskellige strømninger, i hvis tradition Dittrich, Schlünz og hele Darmstadt-produktionen befinder sig – et sammensurium fra Adorno, Eisler-Brecht-skolen og Kongressen for Kulturel Frihed. Med et bemærkelsesværdigt stæk af sandfærdig reportage, berettede FAZ den 12. november 2017 i artiklen »CIA og kulturen: Hvordan man stjæler de store ord« om en udstilling i forbindelse med det 50-årige jubilæum for skandalen, der i 1967 blev offentliggjort, at hele den gigantiske operation fra Kongressen for Kulturel Frihed var en CIA-finansieret operation, der var en del af Den kolde Krig. Og dertil, for FAZ, den nærmest sensationelle tilståelse om det hele: »Den foruroligende pointe, at efterretningstjenesten ikke blot fremmede en ondskabsfuld reaktion, men at de derigennem hjalp med denne venstreliberalismes gennembrud, hvilket til den dag i dag har skabt de vestlige intellektuelles mainstream-standard.«

Darmstadts Fidelio-produktion er til en hvis grad endemorænen af denne proces. Det begyndte med forandringen af den amerikanske efterkrigspolitik. Efter Roosevelts utidige død, under hvis ledelse USA i 2. verdenskrig var allieret med Sovjetunionen i kampen mod fascismen, havnede den intellektuelt væsentlig mindre Truman hurtigt under Churchills indflydelse. Med sin berygtede Fulton-tale den 5. marts 1946 indledte han Den kolde Krig. Dermed fik forløberne til de elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat, som Eisenhower, der refererede til dem som det militærindustrielle kompleks, advarede om, og som i dag ofte kaldes for den »dybe stat«, overhånden.

Den nu proklamerede kolde krig krævede, at de dybe følelser, der gennem krigsoplevelsen bandt amerikanere og russere sammen, og som fandt sit højdepunkt ved Elben i Torgau, måtte erstattes af anti-russiske følelser. Der måtte stilles et nyt fjendebillede op, og det samlede aksiomatiske tankesæt i befolkningen måtte forandres. For USA betød dette at forandre

de grundantagelser, der havde bidraget til at støtte Roosevelts politik. For Europa, og specifikt for Tyskland, måtte den europæiske humanistiske kulturs rødder, som var den kulturelle identitet, der lå på den anden side af tolv års skrækherredømme, ødelægges, og erstattes gennem en konstruktion – dekonstruktionen af den klassiske kultur.

Instrumentet, der blev skabt til dette formål, var Kongressen for Kulturel Frihed (CCF), et gigantisk program af psykologisk krigsførelse, som udførtes af Allan Dulles' efterretningskredse under ledelse af Frank Wisner – den datidige chef for udenrigsministeriets kontor for politisk koordination. Senere blev CCF flyttet til afdelingen for skjulte operationer. Operationen varede officielt fra 1950 til 1967, hvor New York Times, den 27. april 1967 offentliggjorde, at CCF var en CIA-operation – en afsløring der udviklede sig til det 20. århundredes største skandale. CCF var aktiv i 35 lande, udgav 20 magasiner, og faktisk talt styrede CIA hver eneste kunstudstilling og kulturel begivenhed. I Europa var der på dette tidspunkt så godt som ingen forfatter, musiker, maler, kritiker eller journalist, som ikke i en eller anden udstrækning stod i forbindelse med dette projekt – nogle gange bevidst, andre gange uden nogen som helst anelse.

Disse kulturprojekters orientering var i væsentlige træk de samme, som dem fra Frankfurterskolen, hvis ledende repræsentanter var i eksil i USA under den nationalsocialistiske periode, og var dér delvist hyret af den amerikanske efterretningstjeneste, som f.eks. Herbert Marcuse og andre. I hvert fald passede Frankfurterskolens syn perfekt i CCF's program. Theodor Adorno havde f.eks. den absurde og uvidende opfattelse, at Friedrich Schillers idealisme havde ført direkte til nationalsocialismen, fordi den havde indtaget et radikalt standpunkt. Derfor var det nødvendigt at fjerne skønheden fuldkommen fra kunsten. I sin afhandling »Kulturkritik og samfund«, skrevet i 1949, toppede hans misantropiske synspunkt i den ofte citerede sætning: »Efter

Auschwitz er det barbarisk at skrive et digt.«

I Darmstadt er her heller ikke noget nyt under solen: I programhæftet til Fidelio-opførelsen udtrykker George Steiner præcis denne samme mening: »Er det muligt, at der i den klassiske humanisme selv, i sin tilbøjelighed til den abstrakte og æstetiske værdibedømmelse, findes et radikalt svigt? Er det muligt, at massebord og dennes ligegyldighed overfor det vederstyggelige, som hjalp nazismen på sin vej, ikke er civilisationens fjender eller negationer, men dennes hæslige, men naturlige, medskyldige?«

Hvad der her meget tydeligt udtrykkes, er præcis CCF's psykologiske krigsførelse, styret af CIA, som skulle udsukke den humanistiske identitet i den tyske befolkning til fordel for en anglo-amerikansk kulturel værdiskala.

Et spørgsmål om menneskesyn

For nu at understrege det en gang til: Der er ingen større modsigelse end den, der findes mellem humanismens ophøjede menneskesyn og den klassiske kunst og nationalsocialismens barbariske menneskesyn. Det klassiske menneskesyn betragter mennesket som principielt godt, som det eneste fornuftsbaseede væsen, der, gennem den æstetiske opdragelse, kan fuldkommengøre sit medfødte potentiale til et harmonisk hele, til en skøn karakter, som Wilhelm von Humboldt udtrykker dette. De klassiske kunstværker i digtningen, i billedkunsten og i musikken fejrer denne skønne menneskehed og er selv igen inspirationen for læsernes, tilskuernes og tilhørernes kreative evner.

I modsætning hertil er nationalsocialisternes menneskesyn, med dens 'blod-og-jord'-ideologi, baseret på en racistisk, chauvinistisk og socialdarwinistisk opfattelse af den »ariske« races overlegenhed. At hævde at der er en indre forbindelse mellem disse diametralt modsatte ideer, blot fordi begge fænomener – klassicismen og nationalsocialismen – fandt sted i Tyskland, er lige så absurd som at hævde, at den amerikanske

forfatning direkte gav anledning til Bush- og Obama-administrationernes interventionskrige, eller at Jean d'Arcs (Jomfruen fra Orleans) overbevisninger var grundlaget for den franske kolonipolitik. Påstanden kom faktisk fra CIA's djævlekøkken, og har senest siden CCF's tid indeholdt sådanne »opskrifter« som »nødvendige løgne« og »urokkelige benægtelser«. I den seneste periode har verden igen været udsat for en rigelig dosis af dem i det igangværende kup mod præsident Trump, gennem den britiske efterretningstjeneste i samarbejde med den »Dybe Stat«.

Et af de vigtigste spørgsmål her, er spørgsmålet om, hvordan det var muligt at gå fra de tyske klassikers ideal til nazistytets afgrund. For at besvare det er man nødt til at overveje hele idéhistorien fra Romantikens angreb på Klassicismen og den deraf afledte opløsning af den klassiske form, til starten af kulturpessimismen, der startede med den konservative revolution som reaktion på ideerne fra 1789 og den politiske genoprettelse [restoration] under Wiener-Kongressen, og frem til Schopenhauer og Nietzsche, ungdomsbevægelsen forud for Første Verdenskrig og endelig Første Verdenskrig og dens konsekvenser.

Fremkaldelsen af kulturpessimisme

Fremkaldelse af kulturpessimisme var også målet for diverse CCF-musikprojekter. I 1952 afholdt CCF en månedslang musikfestival i Paris med titlen: »Mesterværker i det 20. århundrede«, hvor over 100 symfonier, koncerter, operaer og balletter af mere end halvfjerds af det 20. århundredes komponister blev opført. Boston Symfoniorkester, der kom til at spille en ledende rolle i andre CCF-projekter, åbnede festivalen med en højst mærkværdig opførelse af Stravinskys »Sacre du Printemps« (»Forårsritual«). Andre stykker blev fremført af de »atonale« komponister som Arnold Schoenberg (en af Adornos lærere) og Alban Berg samt Paul Hindemith, Claude Debussy og Benjamin Britten, for blot at nævne nogle enkelte. Til udbredelse af atonal og tolvtonemusik fulgte yderligere

konferencer i Prato og Rom, konferencer, som udelukkende blev tilegnet avantgardemusik. Ved alle disse velfinansierede begivenheder blev det taget for givet, at alle skulle foregive at nyde den hæslige musik.

Ved »Darmstadts Sommerkurser for Ny Musik«, der også blev støttet af den amerikanske militærregering og CCF, optrådte Schoenberg, Anton Webern og Béla Bartók. Foredragsholdere som Adorno, Olivier Messiaen og John Cage holdt foredrag om deres musikteori. I en officiel anmeldelse af disse kurser skrev Ralph Burns – leder af USA's militærregerings kontor for Kulturanliggender – »Review of Activity«:

»Der var generel enighed om, at meget af denne musik var værdiløs, og ville været bedst tjent med ikke at blive spillet. Overvægten af tolvtonemusik blev beklaget. En kritiker beskrev koncerterne som »en triumf for dilettanteri«.«

Pointen her er ikke at forhindre nogen i at komponere eller lytte til atonal eller tolvtonemusik eller andre former for avantgardemusik. Hver person har sin egen smag. Pointen er, at ideen om ligeværdighed af alle toner i den 'tempererede' kromatiske skala massivt begrænser de langt højere frihedsgrader, der flyder fra den polyfoniske, harmoniske og kontrapunktiske komposition, som den blev udviklet af Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms. Det eliminerer tvetydigheden forbundet med noderne og forholdet mellem tonearterne og muligheden for harmonisk »forvekslinger«: »Motivführung« er en form for komposition, der ud fra en enkelt musikalsk idé udvikler yderligere temaer, bevægelser og til sidst hele kompositionen. Denne kompositionsteknik blev – som det blev uddybet og grundigt demonstreret i forskellige mesterklasser af Norbert Brainin, førsteviolinist i Amadeus-kvartetten – udviklet til højere kompleksitet og perfektion gennem værker som Haydns »russiske« kvartetter Op. 33, til Mozarts »Haydn«-kvartetter og derefter til Beethovens sene kvartetter.

I betragtning af de højder, som klassisk komposition opnåede med Beethoven, repræsenterer den såkaldte moderne musik – og der findes uden tvivl også gode moderne kompositioner – hvis den kaster disse principper ud af vinduet, en tilbagegang der kan sammenlignes med at reducere et anti-entropisk univers i stadig udvikling og med to billioner hidtil kendte galakser, til en flad Jord.

Klassisk musik forædler

Så godt som alle virkelig kreative mennesker, fra Confucius (Kongfutse) til Albert Einstein, anerkendte og brugte virkningerne af god eller klassisk musik til at fostre deres egne kreative evner og befolkningens æstetiske uddannelse. Confucius bemærkede med rette, at et lands tilstand kan aflæses i kvaliteten af dens musik. Fordybelse i værkerne af de store klassiske komponister åbner op for den dybeste adgang til de kreative evner i menneskets sjæl og ånd. Hvor ellers, hvis ikke i klassisk musik, kan man styrke og uddybe den passion, der er nødvendig for at se ud over ens egne bekymringer og beskæftige sig med menneskehedens store spørgsmål? Eller hvor kan man uddanne den sensibilitet, der er nødvendig for at imødekomme Schillers krav, som det blev sagt i hans tale om universel historie:

»Der skal gløde en ædel længsel i os for, ud fra egne ressourcer, at tilføje vores bidrag til den rige arv af sandhed, moral og frihed, som vi har modtaget fra tidligere tider, og som rigt forøget skal overleveres til de kommende tidsaldre; og til denne umådelige kæde, der snor sig gennem alle menneskets generationer, at fæstne vores egen flygtige eksistens.«

Det er netop denne følelsesmæssige kærlighed, som det kommer til udtryk i finalen af Fidelio, kærlighed til ens ægtefælle, kærlighed til menneskeheden og ideen om nødvendigheden af frihed, ideen om at udføre ens pligt med lidenskab og derved at blive frie, at Schiller definerer de ideelle kvaliteter af geniets smukke sjæl. Det er indbegrebet af hele klassicismens

æstetiske metode og i særdeleshed Friedrich Schillers: »Det er gennem skønhed, at man opnår frihed.«

Det er imidlertid netop dette frihedsbegreb, som blev angrebet af tilhængere af det moderne regiteater, disharmonisk musik og postmoderne dekonstruktion, da det, snarere end frihed, går imod deres liberale forestilling om »frihed«.

Derfor dykker de uhæmmet ned i kassen med mølkugler og fremmedgørende effekter a lá Bertolt Brecht: afbrydelser, filmklip, bannere, kameraer, der rettes mod publikum osv., for at »chokere« seerne ud af deres vante lytte- og tænkevaner. Hvad der kom ud af det i Darmstadt var en blanding af »Clockwork Orange« (den voldsomme [filmiske] gru fra Stanley Kubrick, ledsaget af Beethovens niende symfoni), og så popstjernen Helene Fischers intellektuelle dybde. Når Helene Fischer iført et rødt latex-antræk og med orgastiske bevægelser skriger sin sang ud, »Can you feel the love tonight?« til et betaget publikum, er det omtrent lige så subtilt, som hvis spørgsmålet »rører det dig?« skulle lyse op på scenen med store neonbogstaver under hele finalen af Fidelio. Instruktøren Dittrich mener naturligvis, at det intellektuelt udfordrede publikum skal vækkes med en vognstang. Dertil kom så det tidligere nævnte bombardement af øredøvende støj fra instrumentalisterne og kormedlemmerne spredt rundt omkring i operahuset.

Publikum udtrykte sin taknemmelighed med en pligtskyldig mini-applaus. Hvis målet med iscenesættelsen var at indkalde publikum til politisk handling i nuet eller at udbrede moderne musik til et »bredere publikum« (Dittrich), må man i begge tilfælde sige: Missionen mislykkedes. Den (for tysktalende) velkendte »Hurz«-sketch fra Hape Kerkeling (tysk komiker f. 1964, red.) beskriver ganske passende reaktionen fra de fleste tilskuere, der tilsyneladende gennem alt for lang tid er blevet vænnet til de uhyrlige krav fra regiteater og CCF's kulturkrig, som stadig pågår.

Endelig er det på sin plads med et citat fra Alma Deutscher, der virkelig kan komponere: »Hvis verden er så grim, hvorfor skal vi så gøre den endnu grimmere med grim musik?«

Før eksemplet med Annette Schlünz efterfølges og andre klassiske musikkompositioner »skændes« i Hans Neuenfels ånd, bør denne anmeldelse tjene til at starte en debat i Beethovenåret om, hvordan man kan forsvare klassikerne mod sådanne overgreb.

Fejring af Beethovenåret

Dette Beethovenår, som vil byde på opførelser af mange af mesterens kompositioner, ikke kun i Tyskland, men over hele verden, giver os en vidunderlig mulighed for at huske på vores bedre kulturelle tradition i Tyskland, til at modstå det moralske forfald i de forgangne årtier, og til, ved bevidst at lytte til Beethovens musik, at finde den indre styrke i os selv, til at levendegøre vores egen kreativitet.

Verden befinder sig nu midt i en epokegørende forandring, hvor æraen domineret af de atlantiske lande klart er ved at slutte, og hvor fokus for udvikling skifter til Asien, hvor der er mange nationer og folk, som er meget stolte af deres civilisationer, og som nærer deres klassiske kultur. Nogle af disse civilisationer er mere end 5.000 år gamle. Hvis Europa har noget at bidrage med i en humanistisk ånd til at forme det nye paradigme, der fremkommer i verden, er det vores højkultur fra renæssancen og klassicismen.

Mange videnskabsmænd, kunstnere og folk over hele verden, der sætter pris på Tyskland, har i nogen tid undret sig over, hvad der er galt med tyskerne, siden de har distanceret sig så meget fra at være et folk af digtere og tænkere. Hvis vi tillader Beethovenåret at blive spoleret, vil Tyskland sandsynligvis blive afskrevet for altid som en kultiveret nation.

Yderligere diskussion om dette emne er nødvendig og hilses

velkommen.

Skriv din kommentar til: si@schillerinstitut.dk

Del gerne artiklen:

www.schillerinstitut.dk/si/2020/01/beethoven-fidelio-artikel/

Læs også: 'Alle mennesker bliver brødre':

Den årtierlange kamp for Beethovens niende Symfoni, af Michelle Rasmussen

Her er den engelske udgave af Helga Zepp-LaRouches artikel:

Download (PDF, Unknown)

Her er den oprindelige tyske udgave:

Von der Unfähigkeit, Musik zu komponieren

Ein Offener Brief an die Klassikliebhaber Deutschlands im Beethoven-Jahr:

Die Grenze des Zumutbaren ist endgültig überschritten!

I stedet for klimaovertro:

H.C. Ørsteds videnskabelige metode fra arkivet i anledning af 200 år for Ørsteds opdagelse af elektromagnetisme

Download (PDF, Unknown)

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Den 6. januar 2020 – Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter

handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Krisen:

Enhver verdenskrig og større krig i det forrige århundrede er blevet udløst af det britiske imperiums geopolitiske politik for permanent krigsførelse, der spiller nationer ud imod hinanden for at bevare dets magt som en global elite.

Intetsteds har virkningerne af denne onde imperialistiske politik med at sætte nationer, folk, religioner og grupperinger op mod hinanden været mere udtalt end i Mellempøsten, hvor denne politik blev samordnet af Sykes-Picot-traktaten, oprettet af de britiske og franske imperialister efter Første Verdenskrig.

I fuld forståelse af denne historie, gav Lyndon LaRouche i en tale, der blev holdt for 15 år siden, rammerne til at forstå og handle på dagens aktuelle krise.

"Og når man ser på mulighederne for denne region, Sydvestasien, vil den eneste chance ikke komme inde fra Sydvestasien selv. Vi vil, og må gøre, hvad vi kan for at forsøge at stoppe blodudgydelsen, smerten, for at forhindre krigen i dette område. Men vi vil ikke lykkes, før vi ændrer

historien, ændrer den verden, som denne region er indeholdt i."

Løsningen:

Derfor opfordrer vi præsident Trump til at mødes med præsidenterne Putin og Xi for ikke alene at tackle den umiddelbare fare for krig i Sydvestasien, men at gøre det med varig virkning ved at skabe et nyt paradigme for verden – for at ændre verden, som LaRouche sagde.

Et sådant paradigme må baseres på principperne i den 'Westfalske Fred', traktaten der afsluttede 30-års krigen i Europa. De krigsførende nationer brød cirklen af gengældelse og hævn og handlede til "fordel for de andre".

Et sådant paradigme må gøre en ende på geopolitik og imperialism, og etablere en ny finansiel og strategisk arkitektur for verden, baseret på forsvar af alle nationers suverænitet og kulturelle integritet.

USA, Kina, Rusland og andre nationer såsom Indien, må agere for at etablere en fælles plan for den økonomiske udvikling i hele regionen, i tråd med den politik, der er fremlagt af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche gennem årtier, og som nu gennemføres i form af Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

En sådan politik vil realisere LaRouches vision: "Der findes en løsning, en principiel løsning. Og løsningen er: Afslut dette fordømte imperialistiske system! Og forstå, at vi som mennesker skal udvikle vores åndelige kultur; det vil sige menneskets kreative evner, til at videreføre udviklingen af menneskeheden."

Skriv under på den internationale appel på [LaRouchePAC.com](https://action.larouchepac.com) via dette link.

https://action.larouchepac.com/trump_putin_xi_emergency_summit_petition

Skriv under på den forkortet danske version på [skriveunder.net](https://www.skrivunder.net) her.

https://www.skrivunder.net/prasidenterne_for_usa_rusland_og_kina_ma_holde_et_hastetopmode_for_at_takle_faren_for_krig